

ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІЧНИЙ
КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ, ПІДПРИЄМНИЦТВА ТА
ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ СПРАВИ

ДОПУЩЕНО ДО ЗАХИСТУ:
Завідувач кафедри

_____проф. Зайченко В.В.

« » грудня 2024 р.

ВИПУСКНА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

за другим (магістерським) рівнем вищої освіти
**на тему: «Активи підприємства і шляхи підвищення
ефективності їх використання (на прикладі ТОВ “ЖДТ-
Сервіс”, м. Кропивницький)»**
**Assets of the enterprise and ways to improve the efficiency
of their use**

Виконав здобувач вищої освіти 2 курсу,
групи ЕП-23м-1,4

ОПП «Економіка підприємства»

Спеціальності 051 «Економіка»

_____Вадим ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ

« » грудня 2024 р.

Керівник роботи: к.е.н., доцент

_____Наталія ГАВРИЛОВА

« » грудня 2024 р.

Рецензент к.е.н., доцент

_____Оксана Юрченко

« » грудня 2024 р.

ЦЕНТРАЛЬНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет Економічний

Кафедра Економіки, підприємництва та готельно-ресторанної
справи

Рівень вищої освіти магістр

Галузь знань 05 Соціальні та поведінкові науки

Спеціальність 051 Економіка

Освітньо-професійна (освітньо-наукова) програма Економіка
підприємства

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

Економіки, підприємництва та
готельно-ресторанної справи

д.е.н. проф. Володимир

ЗАЙЧЕНКО

« ____ » вересня 2024 року

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ ЗА ДРУГИМ (МАГІСТЕРСЬКИМ) РІВНЕМ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ

Добровольський Вадим Олександрович

1. Тема роботи «Активи підприємства і шляхи підвищення ефективності їх використання (на прикладі ТОВ “ЖДТ-Сервіс”, м. Кропивницький)»
2. Керівник роботи Гаврилова Наталія Валеріївна к.е.н., доцент
3. Строк подання роботи до захисту ____ грудня 2024 року

Мета та завдання кваліфікаційної роботи. Мета: розробка методологічних засад та науково-практичних рекомендацій щодо управління активами підприємства та виявлення шляхів підвищення їх ефективності. Завдання: узагальнення економічної сутності, змісту та складових елементів активів підприємства; дослідження методичних засад управління активами підприємств; розгляд політики та стратегії управління активами підприємства; дослідження організаційно-економічної діяльності ТОВ «ЖДТ-Сервіс»; проведення фінансово-економічного аналізу діяльності ТОВ «ЖДТ-Сервіс»; здійснення аналізу активів ТОВ «ЖДТ-Сервіс»; виявлення напрямків оптимізації управління активами підприємства; розробка стратегічних заходів управління активами підприємства; розробка заходів удосконалення політики управління активами підприємства.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1.	<i>Ознайомлення з літературними джерелами</i>	06.09.24- 15.09.24	
2.	<i>Написання вступу та першого розділу «Теоретико-методичні засади управління оборотними активами підприємства»</i>	16.09.24- 10.10.24	
3.	<i>Написання другого розділу «Оцінка та аналіз управління оборотними активами підприємства»</i>	11.10.24- 30.10.24	
4.	<i>Написання третього розділу «Формування підходів до системи управління оборотними засобами підприємства»</i>	31.11.24- 20.11.24	
5.	<i>Оформлення кваліфікаційної роботи</i>	22.11.24- 30.11.24	
6.	<i>Перевірка роботи на унікальність та виявлення академічного плагіату</i>	01.12.24- 05.12.24	
7.	<i>Підготовка ілюстративного матеріалу, отримання відгуку наукового керівника, зовнішньої рецензії, підготовка до захисту</i>	06.12.24- 15.12.24	

Дата видачі завдання
« » вересня 2024року

Керівник роботи _____ Гаврилова Н.В.

Завдання прийнято до виконання
« » вересня 2024року

Здобувач _____ Добровольський В.О.

АНОТАЦІЯ

Добровольський В.О. Активи підприємства і шляхи підвищення ефективності їх використання. Рукопис.

Дипломна магістерська робота за спеціальністю 051 «Економіка агробізнесу та агротрейдинг». Центральноукраїнський національний технічний університет, Кропивницький, 2024.

Розглянуто теоретико-методичні основи до визначення активів підприємства та резервів підвищення їх ефективності, визначення сутності, змісту та складових елементів активів підприємства, розгляд методичних засад управління активами підприємств, політика та стратегія управління активами підприємства.

Проаналізовано управління активами ТОВ «ЖДТ-Сервіс», розглянуто організаційно-економічну характеристику ТОВ «ЖДТ-Сервіс», проведено фінансово-економічний аналіз діяльності ТОВ «ЖДТ-Сервіс», проведено аналіз активів ТОВ «ЖДТ-Сервіс».

Розглянуто напрямки удосконалення управління активами підприємства, окреслено напрямки оптимізації управління активами підприємства, та напрямки удосконалення діагностики політики управління активами підприємства.

Ключові слова: активи підприємства, управління активами підприємства, політика управління активами підприємства, стратегія управління активами підприємства

ANNOTATION

Dobrovolskyi V.O. Enterprise assets and ways to increase the efficiency of their use. Manuscript.

Master's thesis in the specialty 051 "Economics of agribusiness and agrotrading". Central Ukrainian National Technical University, Kropyvnytskyi, 2024.

The theoretical and methodological foundations for determining the assets of the enterprise and reserves for increasing their efficiency, determining the essence, content and components of the assets of the enterprise, considering the methodological principles of managing the assets of enterprises, the policy and strategy of managing the assets of the enterprise are considered.

The asset management of LLC "ZHDT-Service" is analyzed, the organizational and economic characteristics of LLC "ZHDT-Service" are considered, a financial and economic analysis of the activities of LLC "ZHDT-Service" is conducted, and the assets of LLC "ZHDT-Service" are analyzed.

The directions for improving the management of the assets of the enterprise are considered, the directions for optimizing the management of the assets of the enterprise are outlined, and the directions for improving the diagnostics of the asset management policy of the enterprise are outlined.

Keywords: enterprise assets, enterprise asset management, enterprise asset management policy, enterprise asset management strategy

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА ТА РЕЗЕРВІВ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ.....	8
1.1. Економічна сутність, зміст та складові елементи активів підприємства.....	8
1.2. Методичні засади управління активами підприємств.....	15
1.3. Політика та стратегія управління активами підприємства.....	21
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА (НА ПРИКЛАДІ ТОВ «ЖДТ-СЕРВІС»)	28
2.1. Організаційно-економічна характеристика ТОВ «ЖДТ-Сервіс».	
2.2. Фінансово-економічний аналіз діяльності ТОВ «ЖДТ-Сервіс».	31
2.3. Аналіз активів ТОВ «ЖДТ-Сервіс».....	37
РОЗДІЛ 3. НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА	44
3.1. Напрямки оптимізації управління активами підприємства	44
3.2. Удосконалення діагностики політики управління активами підприємства.....	48
ВИСНОВКИ	68
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	73
ДОДАТКИ.....	80

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Ефективне формування та раціональне використання економічних ресурсів підприємства є ключовим фактором його стабільного розвитку. Управління активами вимагає постійного моніторингу та аналізу, оскільки саме від рівня ефективності управління оборотними активами залежить безперервність виробничих і збутових процесів. Крім того, правильне управління сприяє дотриманню необхідного рівня ліквідності, платоспроможності та фінансової стабільності підприємства, що в свою чергу забезпечує максимізацію прибутковості та підвищення конкурентоспроможності.

Управління активами є ключовим аспектом функціонування будь-якого підприємства. Сучасні умови господарювання вимагають застосування збалансованих традиційних і інноваційних рішень, заснованих на глибокому аналізі досягнень фінансової науки та практики. Активи являють собою складну економічну категорію, що охоплює широкий спектр теоретичних і практичних аспектів. Одним із головних завдань є побудова ефективної системи управління цими активами.

Основна мета управління активами полягає у забезпеченні їх оптимального формування з мінімальними витратами та максимальній ефективності використання. Це питання є особливо важливим для підприємств, крім того створення ефективної стратегії економіко-виробничого відновлення підприємства неможливе без розробки принципів і методів управління активами, які є мобільною та ліквідною складовою майна підприємства. А, отже, реалізація виробничих та економічних цілей діяльності підприємства напряду залежить від налагодженого управління його активами. Теоретичним питанням дослідженню активів підприємства, їх класифікації, управлінської стратегії присвячені праці провідних вітчизняних науковців Алексєєв І. В. Бреус П.І., Васківська К. В., Сич О.А., Поважний О. С.,

Кармазіна Н.О., Кваша Ю.В., Крамаренко Г.О., Чорна О.Є., Єпіфанова І.Ю., Джеджула В.В. Михайленко П.П., Поддєрьогін А.М., Поліщук М.П.

Одночасно з тим, наукові дослідження щодо управління активами підприємства, взаємозв'язок заходів і стратегії та їх вплив на результати економіко-виробничої діяльності підприємства недостатньо досліджені і потребують деякого уточнення. Визначені моменти зумовили вибір теми дослідження, завдання, мету та структуру кваліфікаційної роботи.

Мета і завдання кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти. Мета дослідження полягає у розробці методологічних засад та науково-практичних рекомендацій щодо управління активами підприємства та виявлення шляхів підвищення їх ефективності.

Для досягнення поставленої в роботі мети були сформульовані та вирішені наступні завдання:

- узагальнення економічної сутності, змісту та складових елементів активів підприємства;
- дослідження методичних засад управління активами підприємств;
- розгляд політики та стратегії управління активами підприємства;
- дослідження організаційно-економічної діяльності ТОВ «ЖДТ-Сервіс»;
- проведення фінансово-економічного аналізу діяльності ТОВ «ЖДТ-Сервіс»;
- здійснення аналізу активів ТОВ «ЖДТ-Сервіс»;
- виявлення напрямків оптимізації управління активами підприємства;
- розробка стратегічних заходів управління активами підприємства;
- розробка заходів удосконалення політики управління активами підприємства.

Об'єкт дослідження: процеси оптимізації управління активами підприємства в сучасних умовах.

Предметом дослідження є: методи оцінки управління активами підприємства, процес формування та оптимізації структури активів

підприємства, спрямований на досягнення виробничих та економічних засад діяльності підприємства.

Теоретичною базою дослідження є: аналіз та узагальнення науково-методичних, навчальних та аналітичних праць провідних вітчизняних авторів щодо управління активами підприємства в умовах невизначеності спричиненою відкритою військовою агресією.

Методологічною основою дослідження є: застосування різноманітних загальнонаукових методів, зокрема спостереження, порівняння, узагальнення, абстрагування, формалізація, аналізу і синтезу, а також методи ранжування, аксіоматичний, гіпотетичний, історичний і системний підходи. Для вивчення особливостей і тенденцій аналізу оборотних активів підприємства та джерел їх формування були використані методи статистичного аналізу, формалізації, фінансово-економічного та порівняльного аналізу. Графічний метод дозволив відобразити динаміку змін досліджуваних показників, а системний підхід забезпечив структурування розрахунків та аргументацію запропонованих рішень. Такий комплексний підхід сприяв отриманню ґрунтовних результатів та ефективному обґрунтуванню висновків.

Наукова новизна дослідження полягає у дослідженні теоретико-методичних засад та розробці методичних положень та науково-практичних рекомендацій щодо управління активами підприємства з урахуванням специфіки його діяльності з метою досягнення виробничо-економічних та стратегічних цілей підприємства.

Інформаційна база дослідження. Закони та нормативні акти України, економічна наукова література, матеріали фахових періодичних видань, статистичні дані ДССУ, балансова звітність ТОВ «ЖДТ-Сервіс», установчі документи.

Наукова новизна магістерської роботи полягає у такому:
удосконалено:

- систематизовано наукові погляди на категорії «активи»;
- узагальнено визначення поняття управління активами підприємства;

набули подальшого розвитку:

– елементи стратегії управління активами підприємства, зокрема додано стратегію реструктуризації активів, стратегія нарощування вартості активів, стратегія капіталізації активів, стратегія консолідації активів та стратегія диверсифікації активів

- визначено базові елементи системи управління активами підприємства.

Структура та обсяг кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти: робота містить вступ, три розділи, висновки та пропозиції, а також список використаних джерел. Робота викладена на 79 сторінках друкованого тексту, містить 9 таблиці і 13 рисунків і додатки, 65 джерела списку використаної літератури.

Результати кваліфікаційної роботи за другим (магістерським) рівнем вищої освіти можна рекомендувати для практичного використання керівним апаратом ТОВ «ЖДТ-Сервіс» при розробці комплексних заходів управління активами підприємства з урахуванням специфіки його діяльності з метою досягнення виробничо-економічних та стратегічних цілей підприємства.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА ТА РЕЗЕРВІВ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

1.1. Економічна сутність, зміст та складові елементи активів підприємства

Економічна та виробнича діяльність підприємства ґрунтується на володінні та управлінні певними активами, які відображаються у його балансі. Активи представляють собою ресурси, використання яких здатне забезпечити збільшення економічних вигод у майбутньому. До цієї категорії відносяться всі матеріальні та нематеріальні активи, а також фонди, що належать підприємству на визначену дату.

У сучасній економічній теорії та практиці використовують різноманітні терміни для опису окремих видів активів підприємства. Для ефективного управління активами виникає необхідність у чіткому впорядкуванні та систематизації основних понять, які застосовуються у практичній діяльності підприємств. Це дозволяє забезпечити більш раціональний підхід до їх використання та управління.

Питанням теоретичного трактування активів присвячені праці багатьох вітчизняних науковців. В процесі дослідження нами здійснено систематизацію наукового розуміння поняття «активи», які у таблиці 1.1.

Таблиця 1.1 - Систематизація теоретичних підходів до визначення категорії «активи»

Автори науковці	Наукове розуміння категорії «активи»
Безус П.І. Безус А.М., Кальний С.В	«власність фізичної або юридичної особи, що має грошову оцінку та застосовується в комерційній або виробничій діяльності для одержання доходу» [7]
Васьківська К. В. Сич О.А	«власність юридичної особи (підприємства), що має грошову вартість, яку підприємство може використовувати для здійснення підприємницької діяльності» [17]
Алексеев І. В.	«сукупність майна та грошових коштів, що належать підприємству та в які вкладені кошти власників» [3]
Поважний О. С., Кармазіна Н.О., Кваша Ю.В.	«сукупність власного майна, що належить підприємству, та дебіторських рахунків» [55]
Лучко М. Р., Жукевич С.М., Фаріон А.І.	«будь-яке майно, що має вартість і належить фізичній або юридичній особі» [50]
Коробов М.Я.	«економічні ресурси, що контролюються підприємством» [37]
Крамаренко Г.О., Чорна О.Є. Єпіфанова І.Ю., Джеджула В.В.	«грошові кошти та видатки, які ще не стали доходами» [39, 27]
Поддєрьогін А.М.	«Активи являють собою ресурси, контрольовані підприємством, використання яких призводять до збільшення економічних вигод у майбутньому» [54]

Враховуючи, що існує значна кількість матеріальних та нематеріальних активів, можна класифікувати активи за різними ознаками, які представлені рисунком 1.1.

Активи підприємства поділяються на оборотні та необоротні активи. Класифікацію активів схематично представлено на рисунку 1.2.

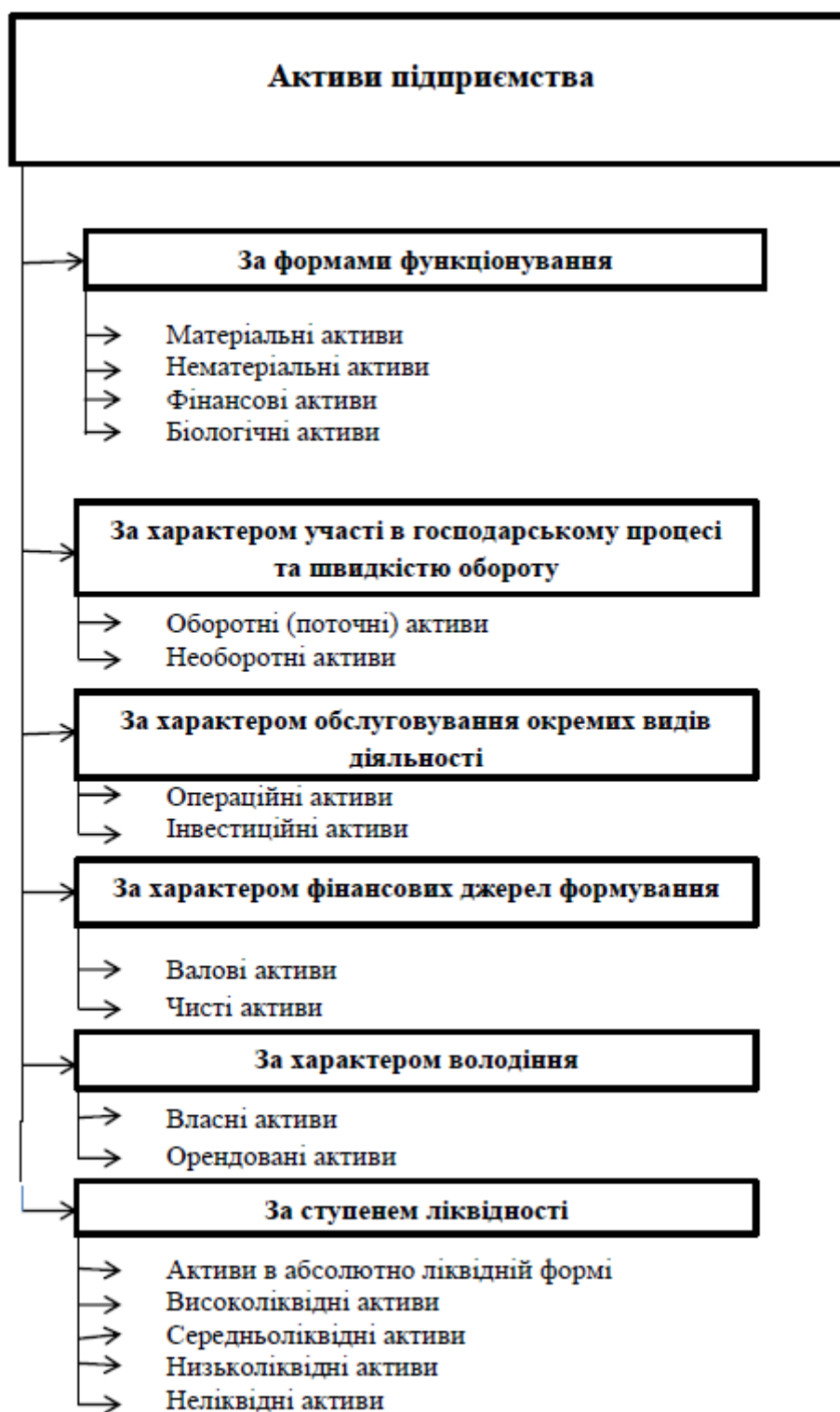

Рисунок 1.1 – Класифікація активів підприємства за різними ознаками

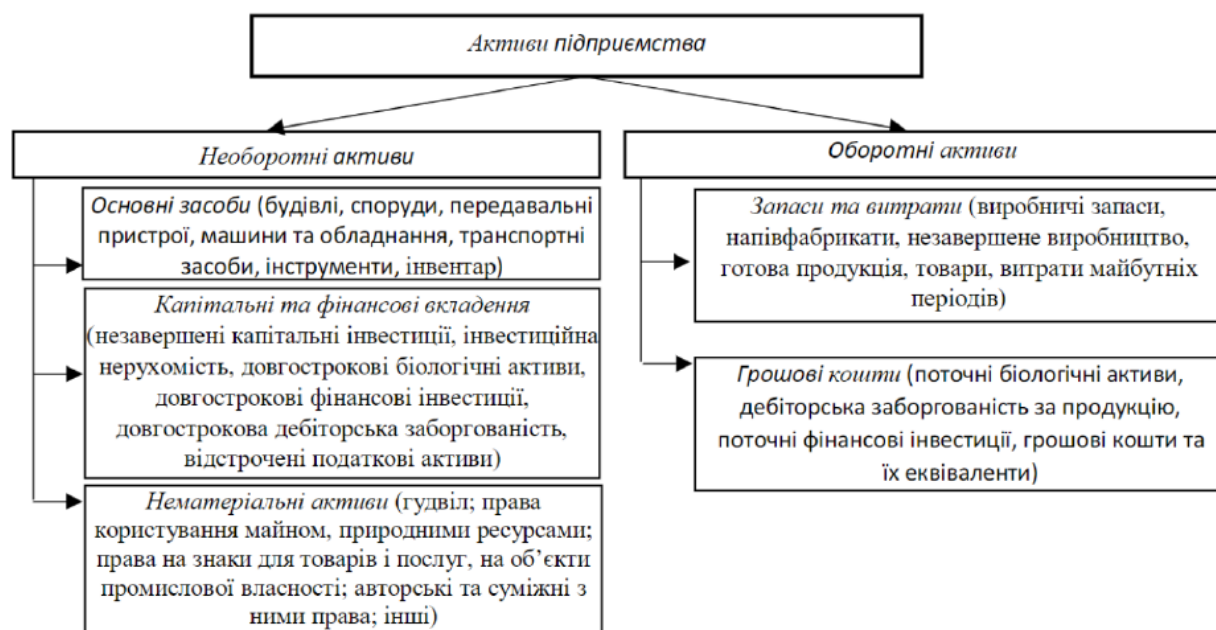

Рисунок 1.2 - Класифікація активів підприємства

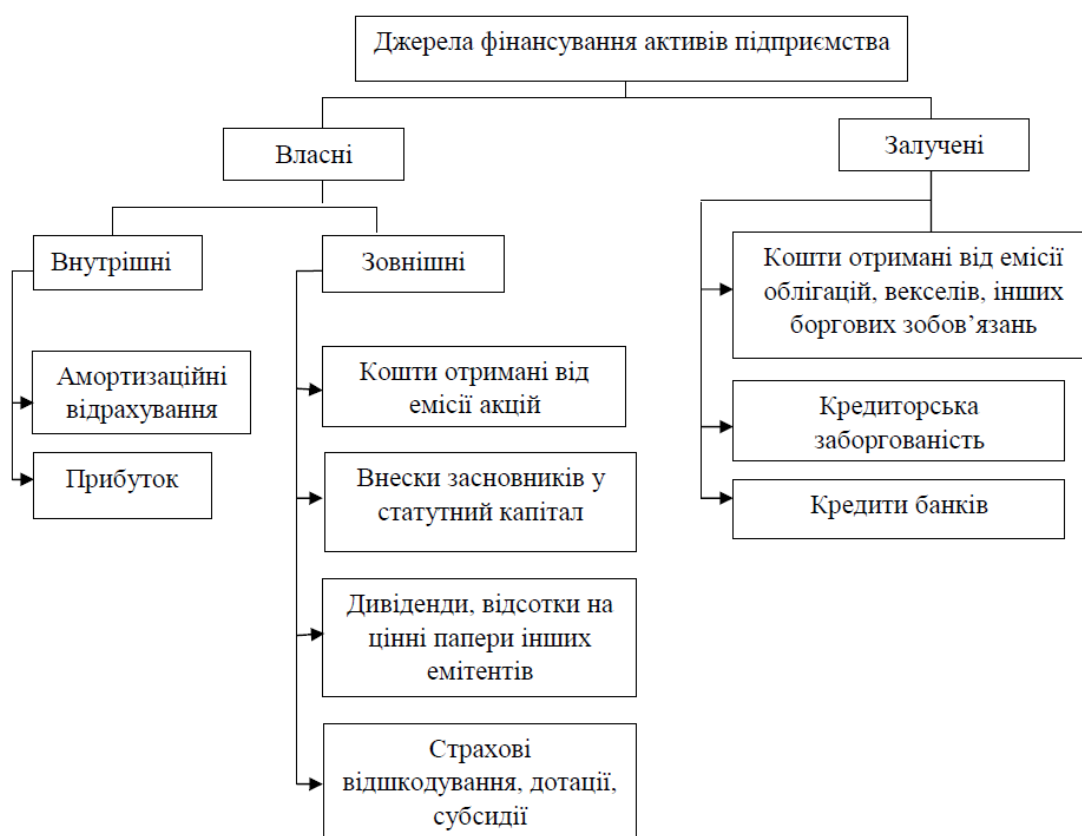

Рисунок 1.3 – Джерела фінансування активів підприємства

В процесі своєї діяльності всі підприємства для фінансування формування оборотних активів використовують як власні так і залучені кошти. Схема джерел фінансування активів підприємства представлена рисунком 1.3.

В процесі аналізу активів підприємства використовується горизонтальний та вертикальний аналіз. Основними формами горизонтального (трендового) аналізу є:

- співставлення фінансових показників поточного звітного періоду (рік, квартал, місяць) із даними попереднього періоду;
- аналіз фінансових показників звітного періоду у порівнянні з показниками аналогічного періоду минулого року (наприклад, співставлення результатів за квітень поточного року з квітнем попереднього);
- аналіз динаміки фінансових показників за кілька минулих періодів для виявлення тенденцій розвитку та побудови трендової лінії [23].

Вертикальний (структурний) аналіз спрямований на оцінку структури активів підприємства та джерел їх фінансування. Проведення такого аналізу обумовлене двома ключовими факторами:

- використання відносних показників дозволяє проводити порівняння економічного потенціалу та результатів діяльності компаній, навіть якщо вони мають різний обсяг ресурсів чи інші характеристики;
- відносні показники знижують вплив негативних наслідків інфляції, яка може спотворювати абсолютні значення у річній фінансовій звітності.

В процесі проведення аналізу активів підприємства зазвичай використовуються наступні показники:

1. «Коефіцієнт оборотності оборотних активів обчислюється як відношення чистої виручки від реалізації продукції (робіт, послуг) до середньої величини оборотних активів підприємства:

$$K_{об а} = \frac{ЧД}{ОА}, \quad (1.1)$$

де, ЧД – чистий дохід (виручка) від реалізації продукції;

ОА – оборотні активи підприємства» [54].

1. «Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості розраховується як відношення чистої виручки від реалізації продукції (робіт, послуг) до середньорічної величини дебіторської заборгованості:

(1.2)

$$K_{об\ дз} = \frac{ЧД}{ДЗ},$$

де, ДЗ – середньорічні залишки дебіторської заборгованості» [54].

3. «Коефіцієнт оборотності матеріальних запасів розраховується як відношення собівартості реалізованої продукції (С) до середньорічної вартості матеріальних запасів (МЗ) та характеризує швидкість реалізації товарно-матеріальних запасів підприємства» [54]:

$$K_{об\ мз} = \frac{С}{МЗ}, \quad (1.3)$$

4. «Коефіцієнт оборотності основних засобів (фондовіддача) розраховується як відношення чистої виручки від реалізації продукції (робіт, послуг) (ЧД) до середньорічної вартості основних засобів (ОЗ). Він показує ефективність використання основних засобів підприємства, розрахуємо за формулою» [54]:

$$K_{ФВ} = \frac{ЧД}{ОЗ}, \quad (1.4)$$

де, ОЗ – середньорічна вартість основних засобів.

5. «Тривалість обороту оборотних активів розраховується як відношення тривалості звітного періоду до коеф. оборотності оборотних активів» [54]:

$$T_{об} = \frac{360}{K_{об\ ОА}}, \quad (1.5)$$

6. «Строк погашення дебіторської заборгованості розраховується як відношення тривалості звітного періоду до коефіцієнта оборотності дебіторської заборгованості» [54]:

$$T_{об} = \frac{360}{K_{обдз}}, \quad (1.6)$$

7. «Коефіцієнт забезпеченості власним оборотним капіталом відображає частку власного оборотного капіталу в загальній величині оборотних активів і визначається за формулою» [54]:

$$T_{об} = \frac{ВОК}{ОА}, \quad (1.7)$$

де, ВОК – власний оборотний капітал.

8. «Коефіцієнт забезпечення матеріальних записів власними оборотними коштами. Даний коефіцієнт показує, якою мірою матеріальні запаси покриті власними коштами і не потребують залучення позикових» [54]:

$$K_{змзВОК} = \frac{ВОК}{3}, \quad (1.8)$$

де, 3 - середньорічна вартість запасів підприємства;

Нормальним явищем є рівень коефіцієнта 60 – 80%. Деякі автори називають критичну величину – 50%.

9. «Коефіцієнт рентабельності оборотних активів показує величину прибутку, яка припадає на одну гривню оборотних активів, розраховується за формулою:

$$P_{ОА} = \frac{ЧП}{ОА} * 100, \quad (1.9)$$

де ЧП – величина чистого прибутку або збитку отриманого підприємством» [54].

Отже, в процесі аналізу активів підприємства використовуються різноманітні прийоми та методи, їх кількість, глибина аналізу залежать від потреб власника бізнесу, менеджерів, управлінців.

1.2. Методичні засади управління активами підприємств

Сучасний розвиток економічних відносин потребує впровадження нових методів управління підприємствами. Управління активами відіграє ключову роль у підвищенні ефективності роботи підприємства, адже впровадження обґрунтованих підходів до управління активами сприяє зміцненню фінансової стабільності, підвищенню кредитоспроможності та збільшенню інвестиційної привабливості вітчизняних компаній.

На сьогоднішньому етапі економічного розвитку більшість підприємств стикаються з гострим дефіцитом фінансових ресурсів, які є важливими складовими їх активів. Головною причиною цього є відсутність ефективної системи управління активами.

Рациональне управління активами має вирішальне значення для стабільного функціонування підприємства. Злагоджена політика управління активами дозволяє забезпечити безперебійність виробничих процесів, оптимізувати управління грошовими потоками та ефективно працювати з дебіторською заборгованістю.

Активи – це економічні ресурси підприємства, що представляють собою сукупність майнових цінностей, зокрема оборотних коштів та основних засобів, які використовуються в господарській діяльності для досягнення прибутковості.

Сучасні науковці здебільшого визначають управління активами як діяльність, спрямовану на досягнення встановлених цілей шляхом ефективного застосування наявних ресурсів із використанням принципів та методів економічного механізму управління. Основна мета управління активами тісно пов'язана з ключовою метою фінансового управління, яку економічна теорія визначає як максимізацію добробуту власників підприємства. Це, зокрема, передбачає максимізацію ринкової вартості підприємства [22].

Так, І.О. Бланк зазначає: «Управління активами підприємства являє собою систему принципів і методів розроблення та реалізації управлінських рішень, пов'язаних з їх формуванням, ефективним використанням у різних видах діяльності підприємства й організацією їх обороту» [11].

Науковці Ю. Швець та А. Скворцова визнають, що «управління активами це система цілеспрямованих та узгоджених взаємозв'язків між суб'єктом та об'єктом управління шляхом реалізації функцій управління із використання сформованих методів, засобів, механізмів і фінансово-економічних інструментів аналізу, дослідження, перетворення пов'язаних між собою процесів розподілу, формування, використання, контролю оборотних активів і джерел їх фінансування за обсягом, структурою та складом за умови врахування внутрішніх та зовнішніх загроз та з метою підвищення рівня фінансової стійкості» [65].

На думку, Дехтяр Н.А., Дейнека О.С., Черноус Т.М. «управлінням оборотними активами доцільно розглядати як сегмент загальної фінансової стратегії підприємства, спрямований на забезпечення необхідної потреби в оборотних активах та джерелах їх фінансування, з метою забезпечення стабільної ефективності господарської діяльності та фінансової самостійності суб'єкта господарювання. Метою управління оборотними активами підприємства є забезпечення оптимального поєднання необхідних обсягів усіх складових оборотних активів із джерелами їх фінансування відповідно до цільового призначення, що сприятиме формуванню належного рівня платоспроможності та рентабельності» [22].

Етапи управління оборотними активами можна побачити на рисунку 1.4.

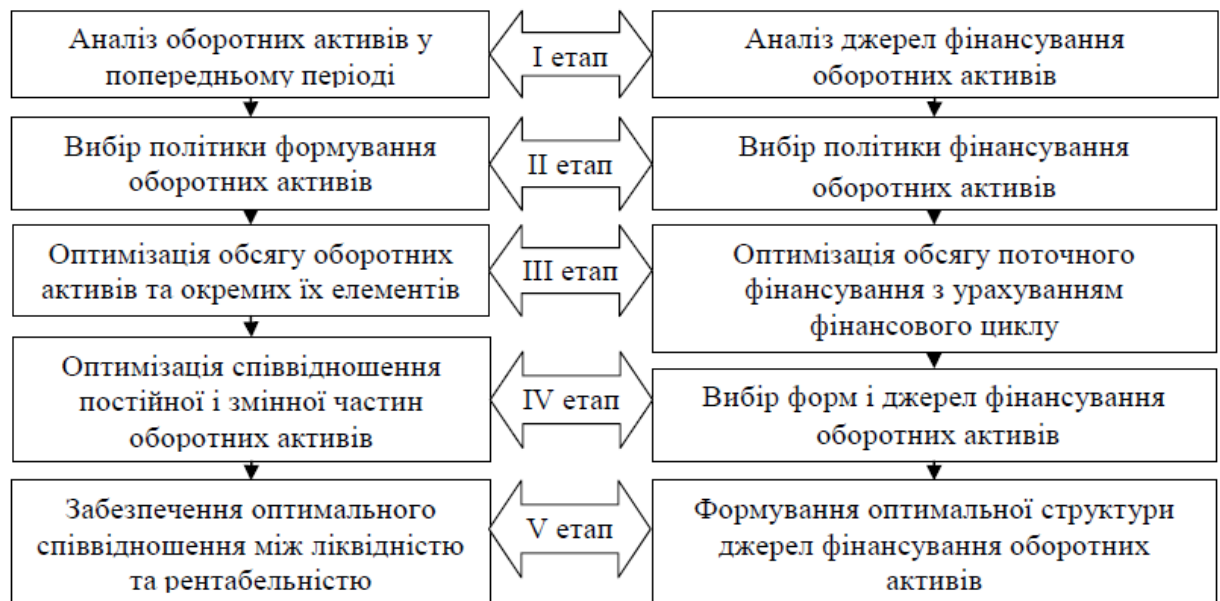

Рисунок 1.4 – Етапи управління оборотними активами підприємства

Вітчизняні підприємства потребують зміни орієнтації щодо підходів до управління активами, які полягають у диверсифікації та підвищенні ліквідності активів. Сучасні теоретичні положення фінансового менеджменту визначають декілька цілей управління активами підприємства, в залежності їх категорії. На рисунку 1.5. можна побачити цілі та завдання управління активами підприємства

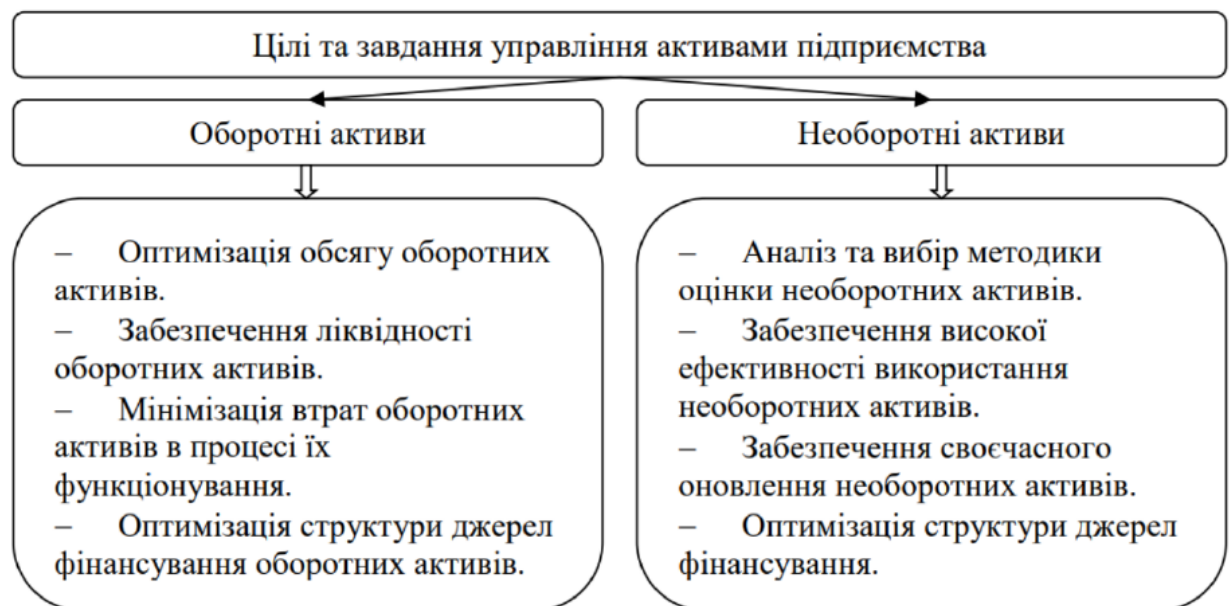

Рисунок 1.5 – Цілі та завдання управління активами підприємства

Управління активами на сучасних підприємствах є багатограним і складним процесом, що потребує застосування різноманітних наукових підходів для досягнення високої ефективності та результативності. Розглянемо основні особливості кожного з них:

1. Фінансовий підхід

Цей підхід акцентує увагу на аналізі економічної ефективності використання активів підприємства. Він включає оцінку таких фінансових показників:

- Рентабельність активів (ROA);
- Коефіцієнти оборотності активів;
- Рівень ліквідності;
- Оптимальне співвідношення структури капіталу.

Завдяки цьому підходу можна оцінити, наскільки ефективно використовуються ресурси для отримання прибутку.

2. Стратегічний підхід

Цей підхід спрямований на встановлення зв'язку між активами підприємства та його стратегічними цілями. У рамках цього підходу виконуються такі завдання:

- Аналіз відповідності активів довгостроковим планам;
- Визначення ключових активів, що забезпечують конкурентні переваги;
- Оцінка ризиків, пов'язаних із застарілістю або неефективним використанням активів.

Основна мета цього підходу – забезпечення стабільного довготривалого розвитку підприємства.

3. Оптимізаційний підхід

Цей підхід базується на використанні математичних і економічних моделей для оптимального розподілу активів. Основними інструментами є:

- Лінійне програмування;

- Моделі управління запасами;
- Аналіз витрат і вигод.

Оптимізаційний підхід дозволяє підвищити продуктивність, знизити витрати та забезпечити раціональне використання ресурсів.

На думку Чуприна Х., Валяєв О. Деркач «Активи підприємства є насамперед інвестованим у виробництво капіталом. Дослідження історичної еволюції категорії «капітал» дозволяє виділити три основні підходи до його формування. Відповідно до першого підходу, капітал визначається як грошовий фактор, а гроші – основний чинник виробництва. Згідно з другим підходом, який виражає матеріально-речове трактування, капітал – це цінності й послуги, з участю яких створюється новий дохід. Третій підхід представляє капітал як виробничі відносини, які витікають з монополізації власності на засоби виробництва в руках підприємців. На основі вивчених підходів узагальнене визначення капіталу представлено як блага, які створюються новою працею та використовуються для виробництва товарів та послуг, що здатні приносити дохід. Управління активами – це система принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов’язаних із оптимальним їх формуванням з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного їх використання в різних видах господарської діяльності підприємства» [64].

Як вказують у своїх дослідженнях Бабій О.М та Койнак В.В., що «ефективність господарської діяльності підприємства значною мірою залежить від рівня розвитку та вдосконалення системи управління активами. Управління активами суб’єктів господарювання тісно пов’язане із прийняттям управлінських рішень, оскільки їх величина і динаміка є важливими критеріями для встановлення їх оптимальності. Активи завжди є необхідним атрибутом господарської діяльності підприємства – з моменту його створення до ліквідації чи реорганізації. Водночас, управління активами передбачає вплив на їх обсяг і структуру, а також джерела фінансування з метою підвищення ефективності їх використання та раціоналізації.

Налагоджений механізм управління активами передбачає, зокрема:

- чітку постановку цілей і завдань управління активами, а також контроль за їх дотриманням у плановому періоді;
- удосконалення методики визначення і економічного аналізу ефективності використання всіх видів активів;
- розроблення напрямів оптимізації процесу управління активами, а також їх аналізу і впровадження;
- використання у процесі управління активами економічних методів та моделей, зокрема під час аналізу і планування;
- розроблення методики оперативного управління високоліквідними обіговими активами;
- розроблення загальної стратегії управління активами;
- орієнтацію на використання внутрішніх важелів впливу на процес управління активами» [5].

На думку Чуприна Х.М., Валяєв О.В., Деркач А.Є. «управління активами підприємства скероване на вирішення таких основних завдань:

- формування достатнього обсягу фінансових ресурсів, що забезпечить необхідні темпи економічного розвитку підприємства;
- оптимізація розподілу сформованого капіталу за видами діяльності та напрямками використання;
- забезпечення умов досягнення максимальної дохідності активів при запланованому рівні фінансового ризику;
- забезпечення мінімізації фінансових ризиків, пов'язаних з використанням активів, при запланованому рівні їх дохідності;
- забезпечення постійної фінансової рівноваги підприємства у процесі його розвитку;
- забезпечення достатньої фінансової гнучкості підприємства;
- оптимізація оборотності активів;
- забезпечення своєчасного реінвестування доходів» [64].

Така мета враховує аспекти часу, дохідності та ризику, а також інтереси власників. Таким чином, максимізація добробуту власників, як у короткостроковій, так і в довгостроковій перспективі, виступає ключовою ціллю управління активами. У сучасних умовах цей процес має ґрунтуватися на принципах стратегічного управління.

Теоретичне підґрунтя категорії «управління активами підприємства» має виток з кінця XIX ст. Концепції «управління активами», їх зміст та основні домінанти представлені у таблиці 1.2.

Таблиця 1.2 – Еволюція теорії і практики категорії «управління активами»

Управлінська концепція	Короткий зміст (по відношенню до активів)	Пріоритетні активи (домінанти)
1	2	3
Управління виробництвом (XIX ст.)	Основні управлінські акценти – на виробництво, а отже, на операційні активи підприємства. Рішення по активах орієнтувалися на дотримання технологій виробництва, збільшення продуктивності активів, економію на експлуатації машин і механізмів, пошук дешевих джерел сировини та матеріалів	Матеріальні активи
Управління підприємством як закритою системою (20-ті роки XX ст.)	Формування функціональних підсистем (фінанси, виробництво, збут, кадри). Підвищення значимості грошей, цінних паперів. Ускладнення рішень у сфері управління активами, поява концепцій, пов'язаних із здійсненням інвестицій в активи, їх фінансуванням та забезпеченням розширеного відтворення	Перенесення акцентів на фінансові активи
Управління бізнесом як відкритою системою (після Другої світової війни)	Формування активів, конкурентоспроможних у ринковому середовищі за складом і структурою. Упровадження стратегічних рішень в управління бізнесом у цілому й активами зокрема для підвищення адаптаційних можливостей підприємства в мінливому зовнішньому середовищі. Підвищення ролі інформації у прийнятті управлінських рішень	Акцент на нематеріальних активах, людському капіталі, правах на інтелектуальну власність
Ідеологія вартісного управління (60–80-ті роки XX ст.)	Підвищення корпоративної вартості. Створення довгострокових стратегій розвитку, включаючи стратегії формування й управління активами. Удосконалення обліку та звітності щодо активів. Підвищення фінансової прозорості	Нарощування сукупних активів
Концепція капіталізації (друга половина XX ст.)	Зростання ролі і значення довгострокового капіталу, який представлений в активах балансу необоротними активами, а в пасивах – власним капіталом та довгостроковими зобов'язаннями і забезпеченнями. Нарощування активів довгострокового характеру	Нарощування необоротних активів передусім за рахунок нематеріальних активів, включаючи бренд
Концепція економічного росту (друга половина XX ст. – початок XXI ст.)	Макроекономічний ріст за рахунок зростання економічних агентів	Ріст чинників виробництва в поєднанні з трансферами ззовні (інноваційних, освітніх, соціальних та інших детермінантів росту)

У сучасних умовах ринку не існує універсальної стратегії для управління активами, яка б підходила для всіх підприємств. Оскільки кожна компанія має свою унікальність, процес розробки та реалізації стратегії також повинен бути індивідуальним і враховувати специфіку конкретного бізнесу. Бізнес-стратегія загалом, а також підхід до управління активами зокрема, залежить від багатьох

чинників, як зовнішніх, так і внутрішніх. Ці чинники можуть як позитивно, так і негативно впливати на діяльність підприємства.

Отже, дієвий механізм управління активами підприємства повинен виконувати наступні функції:

- забезпечувати чітке визначення цілей і завдань управління активами, а також здійснювати контроль за дотриманням встановлених умов;
- вдосконалювати методи оцінки ефективності використання наявних активів;
- розробляти шляхи оптимізації управління активами, проводити аналіз їх раціонального застосування та інтеграції;
- застосовувати відповідні моделі та методи в процесі планування і аналітики управління активами;
- створювати методику оперативного та ефективного управління оборотними активами з високою ліквідністю;
- своєчасно формувати загальну стратегію управління активами [63].

Таким чином, управління активами підприємства є важливою складовою загальної системи управління його діяльністю. Її результативність безпосередньо впливає на оптимізацію процесів формування і використання активів, вибір джерел фінансування, швидкість обігу оборотних активів, що в кінцевому результаті позначається на ефективності господарської діяльності підприємства. Залежно від особливостей діяльності, умов ринкового середовища та внутрішніх факторів, кожне підприємство обирає відповідний тип політики управління активами, що сприяє його стабільному розвитку та максимізації прибутку.

1.3. Політика та стратегія управління активами підприємства

Стратегія компанії формується з урахуванням її ринкової позиції, етапу розвитку, конкурентного середовища, типу галузі та стану ринку. Окрім того, управління активами адаптується до системи цілей, ресурсного потенціалу та ефективних методів досягнення цих цілей, що створює умови для різноманіття стратегій управління активами.

Аналіз наукових джерел свідчить, що немає єдиного підходу до визначення стратегії управління активами. Трамбування цього поняття залежить від методологічного підходу та специфіки розгляду управлінського процесу. На основі систематизації літератури можна визначити стратегію управління активами як набір довгострокових цілей і управлінських дій, спрямованих на підтримку конкурентоспроможного рівня прибутковості, достатнього обсягу активів і капіталу для стабільного функціонування підприємства.

Ефективність управління активами багато в чому визначається структурою капіталу компанії. Зокрема, висока частка боргових зобов'язань може створити труднощі у залученні додаткових фінансових ресурсів, що впливає на прибутковість і стійкість бізнесу.

Місце стратегії управління активами в загальній стратегії розвитку виробничого підприємства представлена рисунком 1.6.

Рисунок 1.6 – Місце стратегії управління активами в загальній стратегії розвитку підприємства

У сфері управління активами стратегії зазвичай класифікують за функціональними характеристиками:

1. Стратегія реструктуризації активів полягає у зміні структури основного та оборотного капіталу для узгодження його з ринковими вимогами або стратегічними цілями підприємства. На практиці це відбувається через перебудову, оптимізацію та удосконалення активів і управлінських процесів. У певних ситуаціях стратегія реструктуризації використовується як засіб захисту від ворожого поглинання, наприклад, шляхом виведення привабливих активів або придбання активів, які створюють перешкоди для конкурентів.

2. Стратегія нарощування вартості активів реалізується в рамках концепції вартісного управління, передбачаючи збільшення кількості контрольованих активів через внутрішні інвестиції або шляхом злиття та поглинання (Mergers & Acquisitions). Такі операції можуть включати купівлю, обмін чи приєднання активів із метою передачі корпоративного контролю.

3. Стратегія капіталізації активів спрямована на зростання довгострокових активів, які фінансуються за рахунок довгострокових джерел. Ці активи є основою для фінансової стабільності, підвищення кредитоспроможності та інвестиційної привабливості компанії, оскільки вони виступають найнадійнішим забезпеченням у фінансових операціях.

4. Стратегія консолідації активів передбачає об'єднання активів у рамках вертикально інтегрованої структури, наприклад, для підготовки до виходу на IPO (Initial Public Offering). Основна мета цієї стратегії — забезпечення справедливої ринкової оцінки компанії, залучення додаткового капіталу, отримання дешевших кредитів, а також підвищення іміджу підприємства.

5. Стратегія диверсифікації активів полягає у розширенні контролю над активами різного профілю. Це може бути спрямовано або на генерацію доходів (організаційна диверсифікація), або на зниження ризиків (інвестиційна диверсифікація). Організаційна диверсифікація реалізується через розширення діяльності у межах основного бізнесу чи поза його межами. Залежно від типу, виділяють центровану диверсифікацію (збереження основного профілю), горизонтальну (додавання непов'язаних активів) та вертикальну (інтеграція активів у межах однієї структури). Інвестиційна диверсифікація, зазвичай, відбувається через купівлю різних типів акцій, що дозволяє значно знижувати ризики, особливо якщо портфель включає понад 15 видів акцій із низькими бета-коефіцієнтами [56, 62].

Формування стратегії управління активами на підприємстві відбувається через послідовне виконання таких етапів:

1. Аналіз фінансової діяльності підприємства. Цей етап дозволяє виявити проблемні аспекти, усунення яких сприятиме покращенню фінансового стану підприємства.

2. Прогнозування фінансово-економічної ситуації. На основі аналізу проблемних зон і виявлених можливостей здійснюється прогнозування майбутніх умов функціонування.

3. Розробка заходів для фінансового оздоровлення. На цьому етапі визначаються перспективні дії та оптимальні варіанти підвищення фінансової стійкості й забезпечення довгострокового розвитку.

4. Формування стратегії та її цілей. Основні цілі деталізуються у вигляді підцілей, завдань і конкретних планів діяльності підприємства.

5. Розробка напрямів управління активами. Визначаються ключові аспекти стратегії, які впорядковуються та узгоджуються із загальною стратегією компанії.

6. Визначення очікуваних результатів і критеріїв ефективності. Критерії встановлюються у вигляді цільових показників, якісних та кількісних, контрольованих у процесі реалізації стратегії [56, 62].

Ефективна стратегія управління активами підприємства повинна враховувати такі аспекти:

1. Безперебійність виробничих процесів. Необхідно забезпечити стабільну роботу підприємства через якісне технічне обслуговування та своєчасне оновлення виробничих потужностей.

2. Оптимізація оборотності активів. Це досягається шляхом ефективного управління дебіторською заборгованістю, скорочення тривалості виробничих циклів і зменшення часу, протягом якого продукція залишається у формі запасів.

3. Забезпечення ліквідності. Політика має включати контроль за поточними зобов'язаннями та управління дебіторською заборгованістю, а також підтримку доступу до високоліквідних активів для покриття непередбачених потреб.

4. Підвищення рентабельності активів. Управління активами повинно бути орієнтоване на максимізацію їх ефективності та прибутковості

5. Мінімізація ризиків і втрат. У процесі формування та використання активів важливо зменшувати потенційні фінансові ризики та уникати невиправданих витрат [56, 62].

Ці принципи спрямовані на забезпечення стабільного функціонування підприємства, підвищення його економічної ефективності та конкурентоспроможності.

Кінцевим результатом стратегії управління активами можуть стати такі досягнення: своєчасне виконання фінансових зобов'язань перед постачальниками, кредиторами та податковими органами; збільшення обігових коштів; випуск нової продукції, що користується стійким попитом.

Стратегія повинна забезпечувати підвищення загальної ефективності управління активами через:

1. Початкове вдосконалення управління. Воно спрямоване на підвищення платоспроможності підприємства шляхом реструктуризації заборгованості та використання внутрішніх резервів.

2. Подальший розвиток управління активами. Це передбачає збільшення ефективності фінансово-економічної діяльності через модернізацію виробничої бази, вдосконалення технологічних процесів, розширення ринків збуту та залучення зовнішніх інвестицій.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА (НА ПРИКЛАДІ ТОВ «ЖДТ-СЕРВІС»)

2.1. Організаційно-економічна характеристика ТОВ «ЖДТ-Сервіс»

ТОВ «ЖДТ-Сервіс» – компанія, яка спеціалізується на ремонті, обслуговуванні та модернізації залізничного транспорту і обладнання. Основна мета підприємства – забезпечення безперебійної роботи рухомого складу та залізничної інфраструктури шляхом надання високоякісних послуг.

Підприємство створено та зареєстровано у м. Костянтинівка, Донецької обласні. До 2022 року підприємство працювало за адресою: вул. Житомирська 31. Через військові дії підприємство було релоковано до м. Кропивницький і нині виробничі потужності зареєстровані за адресою Кіровоградська область, м. Кропивницький, Фортечний район, вулиця Мурманська, буд. 41. Згідно даних отриманих під час проходження переддипломної практики на підприємстві працює 12 осіб, у 2020 році на ТОВ «ЖДТ-сервіс» працювало 7 осіб. У складі працюючих – директор -1 особа, головний бухгалтер – 1 особа, інженер – 1 особа і 10 механіків- працівників ремонтного цеху.

Основні напрями роботи ТОВ «ЖДТ- сервіс»:

1. Ремонт залізничного транспорту:
 - Проведення капітального, планового та поточного ремонту вагонів, локомотивів і спеціалізованої техніки.
 - Виявлення й усунення несправностей у всіх ключових системах.
2. Модернізація та вдосконалення:
 - Підвищення технічних характеристик обладнання шляхом його модернізації.
 - Заміна деталей на сучасні, що забезпечують довготривалу та ефективну експлуатацію.
3. Обслуговування гальмівного обладнання:
 - Ремонт, регулювання та тестування гальмівних систем для підвищення безпеки експлуатації.

4. Роботи із залізничною інфраструктурою:

- Технічне обслуговування колійного господарства, стрілочних переводів і сигналізаційного обладнання.

- Відновлення та ремонт інфраструктурних елементів.

5. Виробництво комплектуючих:

- Виготовлення запасних частин і вузлів для рухомого складу та залізничного обладнання.

6. Технічна підтримка та консалтинг:

- Консультації щодо експлуатації і технічного обслуговування залізничного транспорту.

- Допомога у впровадженні сучасних технологій та оптимізації робочих процесів.

У своїй діяльності ТОВ "ЖДТ-Сервіс» має певні переваги, які полягають у наступному:

- Використання інноваційних рішень та передового обладнання.
- Команда досвідчених фахівців, що гарантують якість виконаних робіт.

- Суворе дотримання стандартів якості та вимог безпеки.

- Орієнтація на індивідуальні потреби замовників і конкурентоспроможні ціни.

ТОВ "ЖДТ-Сервіс" – це надійний партнер у сфері залізничних перевезень, який допомагає підтримувати працездатність техніки та сприяє розвитку інфраструктури транспортної галузі.

ТОВ «ЖДТ-Сервіс» займається відновленням, модернізацією та обслуговуванням різноманітного обладнання, техніки й механізмів. Основні напрями роботи підприємства включають:

1. Реконструкція та оновлення техніки: Підприємство виконує капітальні ремонти транспортного, промислового, сільськогосподарського та будівельного устаткування, продовжуючи термін їхньої експлуатації.

2. Виробництво та ремонт деталей: Завод спеціалізується на виготовленні запасних частин, заміні зношених елементів, а також на ремонті окремих вузлів та агрегатів.

3. Проведення технічного сервісу: Забезпечення регулярного обслуговування машин та механізмів, включаючи їхню діагностику, регулювання та перевірку.

4. Спеціалізовані ремонтні роботи: На базі заводу працюють цехи, орієнтовані на відновлення електротехнічного обладнання, гідравлічних систем, двигунів тощо.

5. Екологічна та енергоефективна модернізація: Завод проводить роботи з оптимізації техніки, спрямовані на підвищення енергозбереження та зменшення негативного впливу на довкілля.

6. Консультаційна підтримка: Фахівці заводу надають професійні рекомендації щодо правильного використання, модернізації та ремонту обладнання.

ТОВ «ЖДТ-Сервіс» забезпечує високу якість виконання послуг, застосовує сучасні технології та матеріали, гарантуючи виконання завдань у визначені строки й відповідно до потреб замовників.

2.2. Фінансово-економічний аналіз діяльності ТОВ «ЖДТ-Сервіс»

Відповідно до вимог до виконання кваліфікаційної роботи проведемо комплексний аналіз фінансово-економічної діяльності ТОВ «ЖДТ-Сервіс» за 2020-2023 роки, а проведені нами розрахунки занесемо у таблиці 2.1 та 2.2.

Таблиця 2.1 – Аналіз активів ТОВ «ЖДТ-Сервіс» за 2020-2023 роки

Стаття	2021 рік		2022 рік		2023 рік		Відхилення			
	тис. грн	%	тис. грн	%	тис. грн	%	2022/2021		2023/2022	
							тис. грн.	%	тис. грн	%
Необоротні активи										
Основні засоби	1391,5	14,54	1131,0	10,15	6618,3	38,83	-260,5	81,27	2187,3	293,39
Первісна вартість	1709,8	17,86	1740,8	15,62	7641,3	44,84	31	101,81	5900,5	438,95
знос	(318,3)	3,32	(609,8)	5,47	(1023,0)	6,0	-260,5	81,27	413,2	1167,7
Усього необоротних активів	1391,5	14,54	1131,0	10,15	6618,3	39,5	-260,5	81,27	5487,3	585,17
Оборотні активи										
Запаси	1444,4	15,09	2658,1	23,86	1923,4	11,28	1213,7	184,02	-734,7	72,35
Поточна дебіторська заборгованість	6745,8	70,49	7182,5	64,47	7632,0	44,72	436,76	106,47	449,5	106,25
Гроші та їх еквіваленти	-26,1	-0,27	29,6	0,26	517,8	3,03	55,7	-113,41	488,2	1749,32
Інші оборотні активи	12,8	0,13	138,3	1,24	349,7	2,05	125,8	1106,4	211,4	258,85
Усього оборотні активи	8176,9	85,45	10008,5	89,85	10422,9	60,5	1832,5	122,41	414,4	104,14
Баланс	9568,8	100	11139,5	100	17041,2	100	1570,7	116,41	590,7	152,98

Проведемо аналіз активів ТОВ «ЖДТ-Сервіс». Аналізуючи необоротні активи проаналізуємо більш детально основні засоби. У 2022 році основні засоби зменшились на 260,5 тис. грн порівняно з 2021 роком. У 2023 році основні засоби зросли на 5487,3 тис. грн порівняно з 2022 роком. Аналізуючи знос варто відмітити, що у 2022 році знос збільшився на 291,5 тис. грн (91,6%). У 2023 році знос збільшився на 413,2 тис. грн (67,8%).

Далі більш детально варто розглянути оборотні активи. Так, запаси зросли на 1213,7 тис. грн у 2022 році (+84,0%) та зменшились на 734,7 тис. грн у 2023 році (-27,6%). Поточна дебіторська заборгованість: збільшилась у 2022 році на 436,7 тис. грн (+6,5%), у 2023 році зросла ще на 449,5 тис. грн (+6,3%). Гроші та їх еквіваленти: даний Показник змінився з -26,1 тис. грн у 2021 році до 29,6 тис. грн у 2022 році (+55,7 тис. грн). У 2023 році відбулося значне зростання на 488,2 тис. грн (+1650%).

Розмір всіх оборотних активів у 2022 році зріс на 1829,0 тис. грн (+22,4%), у 2023 році збільшився на 414,4 тис. грн (+4,1%).

Отже, збільшення необоротних активів у 2023 році свідчить про капітальні інвестиції. Оборотні активи показали поступове зростання, що може бути ознакою поліпшення ліквідності підприємства.

Таблиця 2.2 Аналіз складу та структури пасиву балансу ТОВ «ЖДТ-Сервіс» за 2020-2023 роки

Стаття	2021 рік		2022 рік		2023 рік		Відхилення			
	тис. грн	%	тис. грн	%	тис. грн	%	2022/2021		2023/2022	
							тис. грн.	%	тис. грн	%
Власний капітал										
Капітал	275	2,87	275	2,46	275	1,61	0	0	0	0
Нерозподілений прибуток (непокритий збуток)	3531,5	036,8	4531,4	40,68	8164,4	47,9	700,9	122,6	3633,0	180,2
Усього власний капітал	3806,5	39,79	4806,4	43,14	8439,4	49,5	999,6	126,2	3633,0	175,5
Поточні зобов'язання і забезпечення										
Короткострокові кредити банків	500	5,22	303	2,72	-	-	-197	60,6	-	-
Поточна заборгованість товари, роботи, послуги	3498,5	0,36	2658,1	23,86	4134,1	24,2	-840,4	75,97	1476	155,5
Поточна заборгованість за розрахунками з бюджетом	1580,5	16,51	1749,1	15,70	2299,1	13,4	168,6	110,6	550	131,4

Розрахунки зі страхування	25,6	0,26	36,4	0,33	14,3	0,08	10,8	142,1	22,1	39,32
Розрахункам и з оплати праці	96,2	1,00	141,2	1,27	58,6	0,33	45	146,7	82,6	41,50
Інші поточні зобов'язання	61,1	0,63	1445,3	12,97	2095,7	12,2	1384,2	2365,4	650,4	145,1
Усього поточні зобов'язання	5761,9	60,21	6333,1	56,86	8601,8	50,4	571,2	109,9	2268,7	135,8
Баланс	9568,8	100	11139,5	100	17041,2	100	1570,7	116,4	590,7	152,9

Далі проведемо аналіз пасивів. Аналізуючи власний капітал варто відмітити, що нерозподілений прибуток у 2022 році збільшився на 999,9 тис. грн (+28,3%), а у 2023 році зріс на 3633,0 тис. грн (+80,2%). Аналізуючи короткострокові кредити відмітимо, що у 2022 році зменшились на 197,0 тис. грн (-39,4%), у 2023 році відсутні. Поточна заборгованість за товари, роботи, послуги: зменшилась у 2022 році на 840,4 тис. грн (-24,0%), а в 2023 році зросла на 1476,0 тис. грн (+55,5%).

Поточна заборгованість за розрахунками з бюджетом у 2022 році зросла на 168,6 тис. грн (+10,7%), у 2023 році – ще на 550,0 тис. грн (+31,4%). Спостерігається значне збільшення у 2022 році інших поточних зобов'язань на 1384,2 тис. грн (+2265,7%) та у 2023 році на 650,4 тис. грн (+45,0%).

Отже, зростання власного капіталу, особливо у 2023 році, є позитивним сигналом, однак значне збільшення поточних зобов'язань може свідчити про зростання боргового навантаження.

Таблиця 2.3 Аналіз сукупного доходу ТОВ «ЖДТ-Сервіс» за 2020-2023 роки

Стаття	2021 рік	2022	2023 рік	Відхилення			
	тис. грн	тис. грн	тис. грн	2022/2021		2023/2022	
				тис.грн.	%	тис. грн	%
Фінансовий результат							
Чистий дохід від реалізації продукції	22325,0	9631,6	26014,0	-12693,4	43,1		
Інші доходи	-	-	700	-	-	700	1,0
Разом доходи	22325,0	9631,6	26714,0	-12693,4	43,1		
Собівартість реалізованої продукції	17584,0	6912,9	19374,0	-10672,0	39,3	12461,1	280,2
Інші витрати	1321,5	1499,3	2917,8	177,8	113,4	-5494,4	34,68
Разом витрати	18905,5	8412,2	22291,8	-10493,3	44,4	13879,6	264,99
Фінансовий результат до оподаткування: прибуток	3419,5	1219,4	4422,2	-2200,1	35,6	3202,8	362,
Податок на прибуток	615,5	219,5	796,0	-396	35,6	576,5	3,62
Чистий фінансовий результат: прибуток	2804,0	999,9	3626,2	-1804,1	35,6	2626,3	362,6

Для більш детальної інформації про фінансово-економічний стан ТОВ «ЖДТ – Сервіс» проведемо аналіз доходів і витрат. Так, чистий дохід від реалізації продукції: у 2022 році зменшився на 12693,4 тис. грн (-56,9%), у 2023 році зріс на 16382,4 тис. грн (+170,1%). Інші доходи з'явилися у 2023 році (700,0 тис. грн). Собівартість реалізації: зменшилась у 2022 році на 10671,1 тис. грн (-60,7%), у 2023 році зросла на 12461,1 тис. грн (+180,3%). Інші витрати: у 2022 році збільшились на 177,8 тис. грн (+13,5%), у 2023 році зросли на 1418,5 тис. грн (+94,6%).

Аналізуючи прибуток стан ТОВ «ЖДТ – Сервіс» варто відмітити, що фінансовий результат до оподаткування у 2022 році зменшився на 2200,1 тис. грн (-64,3%), у 2023 році збільшився на 3202,8 тис. грн (+262,6%). Чистий

прибуток у 2022 році зменшився на 1804,1 тис. грн (-64,4%), у 2023 році зріс на 2626,3 тис. грн (+262,5%).

Отже, незважаючи на зниження доходів і прибутків у 2022 році, у 2023 році компанія значно покращила фінансові результати, що може свідчити про ефективність стратегій відновлення. Тому в подальшій діяльності ТОВ «ЖДТ-Сервіс» варто звернути увагу на наступні заходи:

1. Оптимізація зобов'язань: зменшити обсяг поточної заборгованості, особливо за кредитами та зобов'язаннями з оплати праці.
2. Диверсифікація доходів: активніше розвивати інші джерела доходів, які вже з'явилися у 2023 році.
3. Інвестиції: продовжити оновлення основних засобів для забезпечення конкурентоспроможності.
4. Управління витратами: контролювати собівартість реалізації для підтримання рентабельності.

З метою проведення аналізу фінансового стану розрахуємо коефіцієнт покриття, швидкої ліквідності, абсолютної ліквідності ТОВ «ЖДТ-Сервіс» за 2021-2023 роки, а результати отриманих нами розрахунків занесемо у таблицю 2.4.

Таблиця 2.4 – Аналіз показників фінансового стану ТОВ «ЖДТ-Сервіс» за 2021-2023 роки

Показник	2021	2022	2023	Відхилення (±)	
				2022/2021	2023/2022
Коефіцієнт покриття	1,42	1,58	1,21	0,16	-0,37
Коефіцієнт швидкої ліквідності	1,17	1,16	0,99	-0,01	-0,17
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	-0,0045	0,0047	0,0602	0,0093	0,0555
Коефіцієнт автономії	0,398	0,431	0,495	0,033	0,064

Коефіцієнт фінансової залежності	0,602	0,569	0,505	0,171	-0,064
Коефіцієнт забезпечення власними оборотними коштами	0,295	0,367	0,175	0,072	-0,192
Рентабельність продажів	12,56	10,38	13,94	-2,18	3,56

Отже, аналізуючи ліквідність ТОВ «ЖДТ-сервіс» варто відмітити, що Коефіцієнт покриття зберігає позитивні значення, але у 2023 році спостерігається його зниження до 1.21, що вказує на зменшення здатності компанії покривати поточні зобов'язання оборотними активами. Швидка ліквідність також демонструє тенденцію до зниження у 2023 році (0.99), що свідчить про погіршення короткострокової платоспроможності. Абсолютна ліквідність покращилася у 2023 році (до 0.0602), вказуючи на збільшення частки ліквідних коштів.

Аналізуючи фінансову стійкість ТОВ «ЖДТ-Сервіс» за 2021-2023 роки варто зауважити, що Коефіцієнт автономії має позитивну динаміку, що свідчить про зростання частки власного капіталу у фінансуванні діяльності. Коефіцієнт фінансової залежності поступово знижується, що є позитивним фактором. Коефіцієнт забезпечення власними оборотними коштами знижується у 2023 році, що може свідчити про недостатнє фінансування оборотних активів власними коштами. Рентабельність продажів у 2023 році покращилась до 13.94%, що свідчить про ефективніше використання доходів.

2.3. Аналіз активів ТОВ «ЖДТ-Сервіс»

З метою проведення аналізу активів ТОВ «ЖДТ –сервіс» проведемо розрахунок Коефіцієнту оборотності дебіторської заборгованості, коефіцієнту оборотності матеріальних запасів, фондівіддачу, та тривалість одного обороту (в днях).

Розрахуємо коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості ТОВ «ЖДТ –Сервіс» зв 2021 -2023 роки

$$\text{Кодз}_{2021} = \frac{22325.0}{\frac{6745.8+7182.5}{2}} \approx 3.21$$

$$\text{Кодз}_{2022} = \frac{9631.6}{\frac{7182.5+7632.0}{2}} \approx 1.30$$

$$\text{Кодз}_{2023} = \frac{26014.0}{\frac{7632.0+7632.0}{2}} \approx 3.41$$

Наступним розрахуємо коефіцієнт оборотності матеріальних запасів ТОВ «ЖДТ –Сервіс» зв 2021 -2023 роки

$$\text{Комз}_{2021} = \frac{17584.0}{\frac{1444.4+2658.1}{2}} \approx 8.69$$

$$\text{Комз}_{2022} = \frac{6912.9}{\frac{2658.1+1923.4}{2}} \approx 3.13$$

$$\text{Комз}_{2023} = \frac{19374.0}{\frac{1923.4+1923.4}{2}} \approx 10.08$$

Розрахуємо фондівіддачу ТОВ «ЖДТ –Сервіс» зв 2021 -2023 роки

$$\Phi_{B2021} = \frac{22325.0}{\frac{1391.5+1131.0}{2}} \approx 17.17$$

$$\Phi_{B2022} = \frac{9631.6}{\frac{1131.0+6618.3}{2}} \approx 2.54$$

$$\Phi_{B2023} = \frac{26014.0}{\frac{6618.3+6618.3}{2}} \approx 3.93$$

Розрахуємо тривалість одного обороту в днях (Тоб) для дебіторської заборгованості ТОВ «ЖДТ –Сервіс» зв 2021 -2023 роки

$$T_{об2021} = \frac{360}{3.21} \approx 112 \text{ днів}$$

$$T_{об2022} = \frac{360}{1.30} \approx 277 \text{ днів}$$

$$T_{об2023} = \frac{360}{3.41} \approx 106 \text{ днів}$$

Розрахуємо тривалість одного обороту в днях для матеріальних запасів ТОВ «ЖДТ –Сервіс» зв 2021 -2023 роки

$$T_{об2021} = \frac{360}{8.69} \approx 41 \text{ день}$$

$$T_{об2022} = \frac{360}{3.13} \approx 115 \text{ днів}$$

$$T_{об2023} = \frac{360}{10.08} \approx 36 \text{ днів}$$

Розрахуємо коефіцієнт забезпечення власними оборотними коштами ТОВ «ЖДТ –Сервіс» зв 2021 -2023 роки

$$K_{звок2021} = \frac{3806.5 - 1391.5}{8176.9} \approx 0.30$$

$$K_{звок2022} = \frac{4806.4 - 1131.0}{10008.5} \approx 0.37$$

$$K_{звок2023} = \frac{8439.4 - 6618.3}{10422.9} \approx 0.17$$

Розрахуємо коефіцієнт забезпечення матеріальних запасів ТОВ «ЖДТ – Сервіс» зв 2021 -2023 роки

$$K_{змз2021} = \frac{3806.5 - 1391.5}{1444.4} \approx 1.67$$

$$K_{змз2022} = \frac{4806.4 - 1131.0}{2658.1} \approx 1.38$$

$$K_{змз2023} = \frac{8439.4 - 6618.3}{1923.4} \approx 0.95$$

Розрахуємо коефіцієнт рентабельності оборотних активів ТОВ «ЖДТ – Сервіс» зв 2021 -2023 роки

$$K_{роа2021} = \frac{2804.0}{8176.9} \approx 0.34 \text{ (або 34\%)}$$

$$K_{роа2022} = \frac{999.9}{10008.5} \approx 0.10 \text{ (або 10\%)}$$

$$K_{роа2023} = \frac{3626.2}{10422.9} \approx 0.35 \text{ (або 35\%)}$$

Результати проведених нами розрахунків занесемо у таблицю 2.4.

Таблиця 2.4 - Аналіз активів ТОВ «ЖДТ –Сервіс» зв 2021 -2023 роки

Показник	2021	2022	2023
Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості	3.21	1.30	3.41
Коефіцієнт оборотності матеріальних запасів	8,69	3,13	10,08
Фондовіддача	17,17	2,54	3,98
Тривалість обороту дебіторської заборгованості (днів)	112	227	106
Тривалість обороту матеріальних запасів (днів)	41	115	36
Коефіцієнт забезпечення власними оборотними коштами	0,30	0,37	0,17
Коефіцієнт забезпечення матеріальних запасів	1,67	1,38	0,95
Коефіцієнт рентабельності оборотних активів	34%	10%	35%

Аналізуючи дебіторську заборгованість ТОВ «ЖДТ-Сервіс» варто зауважити, що у 2022 році оборотність значно сповільнилася (277 днів), що вказує на проблеми зі своєчасним погашенням боргів клієнтами. У 2023 році ситуація покращилася до 106 днів.

Матеріальні запаси у 2023 році матеріальні запаси обертаються швидше (36 днів), що може свідчити про підвищення ефективності управління запасами.

Спостерігається значне падіння показника фондівдача у 2022 році (2.54) порівняно з 2021 роком (17.17) свідчить про неефективне використання основних засобів. У 2023 році фондівдача покращується до 3.93, але все ще нижче рівня 2021 року.

Проаналізувавши дані показники ТОВ «ЖДТ-Сервіс» варто порекомендувати підвищити контроль за дебіторською заборгованістю, зокрема, скоротити строки погашення; оптимізувати управління запасами для підтримання швидкої оборотності; збільшити ефективність використання основних засобів для покращення фондівдачі.

Проаналізувавши коефіцієнт забезпечення власними оборотними коштами ТОВ «ЖДТ-Сервіс» слід зауважити, що у 2021–2022 роках спостерігалася тенденція до зростання, що є позитивним явищем. у 2023 році показник знизився до 0.17, що може вказувати на недостатність власних коштів для фінансування оборотних активів.

Розрахувавши, та проаналізувавши Коефіцієнт забезпечення матеріальних запасів слід відмітити, що у 2021 році запаси добре забезпечувалися власними коштами (1.67), а у 2023 році цей показник знизився до 0.95, що вказує на потенційну залежність від залучених коштів.

Коефіцієнт рентабельності оборотних активів у 2021 і 2023 роках рентабельність перебуває на високому рівні (понад 30%), а у 2022 році значне зниження (до 10%) свідчить про зниження ефективності використання оборотних активів.

Результати аналізу активів ТОВ «ЖДТ-Сервіс» свідчать про наступні тенденції в управлінні активами підприємства:

1. Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості у 2021 році показник становив 3,21, у 2022 році різко знизився до 1,30, а у 2023 році зріс до 3,41. Така динаміка свідчить про тимчасове погіршення контролю за поверненням дебіторської заборгованості у 2022 році, однак у 2023 році ситуація покращилася.

2. Коефіцієнт оборотності матеріальних запасів у 2021 році коефіцієнт складав 8,69, у 2022 році знизився до 3,13, але у 2023 році підвищився до 10,08. Це свідчить про покращення ефективності використання матеріальних запасів у 2023 році після зниження у 2022 році, що може бути наслідком оптимізації логістики або виробництва.

3. Фондовіддача у 2021 році показник був 17,17, але у 2022 році різко знизився до 2,54. У 2023 році він зріс до 3,98, хоча залишився набагато нижчим за рівень 2021 року. Зниження фондовіддачі може свідчити про зменшення ефективності використання основних засобів або їх недозавантаження.

4. Тривалість обороту дебіторської заборгованості у 2021 році тривалість складала 112 днів, у 2022 році вона зросла до 227 днів, але у 2023 році скоротилася до 106 днів. Зменшення цього показника у 2023 році вказує на покращення швидкості повернення дебіторської заборгованості.

5. Тривалість обороту матеріальних запасів у 2021 році тривалість складала 41 день, у 2022 році збільшилася до 115 днів, але у 2023 році зменшилася до 36 днів. Скорочення часу обороту у 2023 році свідчить про ефективніше використання запасів.

6. Коефіцієнт забезпечення власними оборотними коштами у 2021 році коефіцієнт становив 0,30, у 2022 році зріс до 0,37, але у 2023 році знизився до 0,17. Зниження показника у 2023 році може свідчити про зменшення частки власних коштів у фінансуванні оборотних активів, що може впливати на фінансову стабільність підприємства.

7. Коефіцієнт забезпечення матеріальних запасів у 2021 році значення становило 1,67, у 2022 році зменшилося до 1,38, а у 2023 році – до 0,95. Це свідчить про зниження покриття матеріальних запасів власними оборотними коштами, що може викликати ризики у фінансуванні операційної діяльності.

8. Коефіцієнт рентабельності оборотних активів у 2021 році показник складав 34%, у 2022 році впав до 10%, але у 2023 році зріс до 35%. Покращення у 2023 році свідчить про підвищення ефективності використання оборотних активів.

Взагалі ТОВ «ЖДТ-Сервіс» варто здійснювати наступні заходи:

1. Підвищити частку власного капіталу для забезпечення фінансування оборотних активів.
2. Оптимізувати рівень запасів для зменшення залежності від позикових ресурсів.
3. Продовжувати підтримувати високу рентабельність оборотних активів, особливо за рахунок збільшення чистого прибутку.

РОЗДІЛ 3. НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА

3.1. Напрямки оптимізації управління активами підприємства

Напрямки оптимізації управління активами підприємства в сучасних умовах невизначеності розглядається як комплекс взаємопов'язаних заходів спрямованих на удосконалення технологічності виробничо-господарської діяльності, підвищення економічної ефективності та забезпечення стабільного розвитку. Удосконалення управління оборотними активами у сучасних умовах трансформації економіки України потребує впровадження заходів, спрямованих на підвищення технологічності у нормуванні та плануванні ресурсів. У цьому контексті розроблено інноваційний підхід до управління оборотним капіталом, що базується на принципах концепції "just-in-time" [15]. Реалізація цього підходу сприятиме оптимізації фінансових потоків, підвищенню ефективності діяльності підприємства, а також посиленню його конкурентоспроможності та адаптивності в умовах динамічного ринкового середовища. Ефективний механізм управління оборотними активами на базі концепції just-in-time представлена на рисунку 3.1.

Концепція Just-in-Time орієнтована на скорочення запасів до мінімального рівня або навіть до нуля, забезпечуючи доставку матеріалів точно в потрібний момент. Вона є невід'ємним елементом сучасних логістичних систем, які включають:

- Інноваційні технології для зменшення обсягів запасів у ланцюгах постачання;
- Моделі швидкого та гнучкого налаштування процесів постачання;
- Раціоналізацію рівнів запасів на різних етапах логістичного процесу;
- Автоматизоване виробництво з адаптивними налаштуваннями;
- Інструменти для контролю якості та оптимізації виробничих процесів.

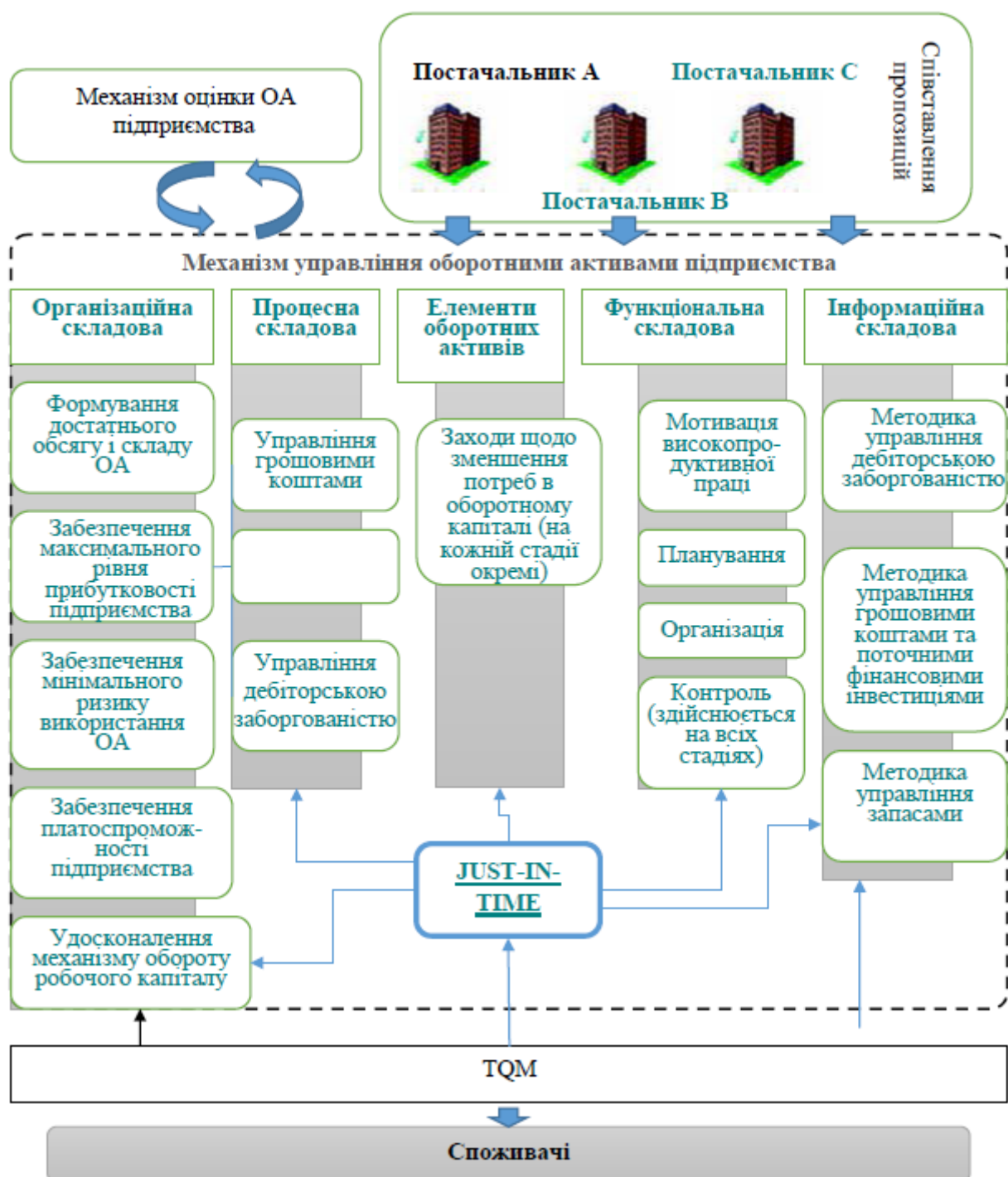

Рисунок 3.1 – Ефективний механізм управління оборотними активами підприємства на базі концепції just-in-time

Такий підхід дозволяє підвищити ефективність управління ресурсами та сприяє зниженню витрат.

Впровадження принципів Just-in-Time у процес управління оборотними активами сприяє ухваленню зважених рішень щодо обсягів, вартості та способів реалізації продукції. Це дозволяє підвищити ефективність виробничих і комерційних операцій, покращити фінансові результати підприємства та забезпечити його гнучкість у реагуванні на ринкові зміни [19].

Сучасні технології Just-in-Time у поєднанні з інтегрованими логістичними системами формують синергію з різними логістичними концепціями і розподільчими підходами. До них належать методи мінімізації запасів у каналах постачання, системи швидкого налаштування логістики, балансування рівнів запасів, групові технології, превентивне гнучке автоматизоване виробництво, а також сучасні системи статистичного контролю якості та управління виробничими циклами. Така інтеграція дозволяє значно оптимізувати процеси та підвищити їх ефективність. Складові концепції «just-in-time» можна побачити на рис. 3.2.

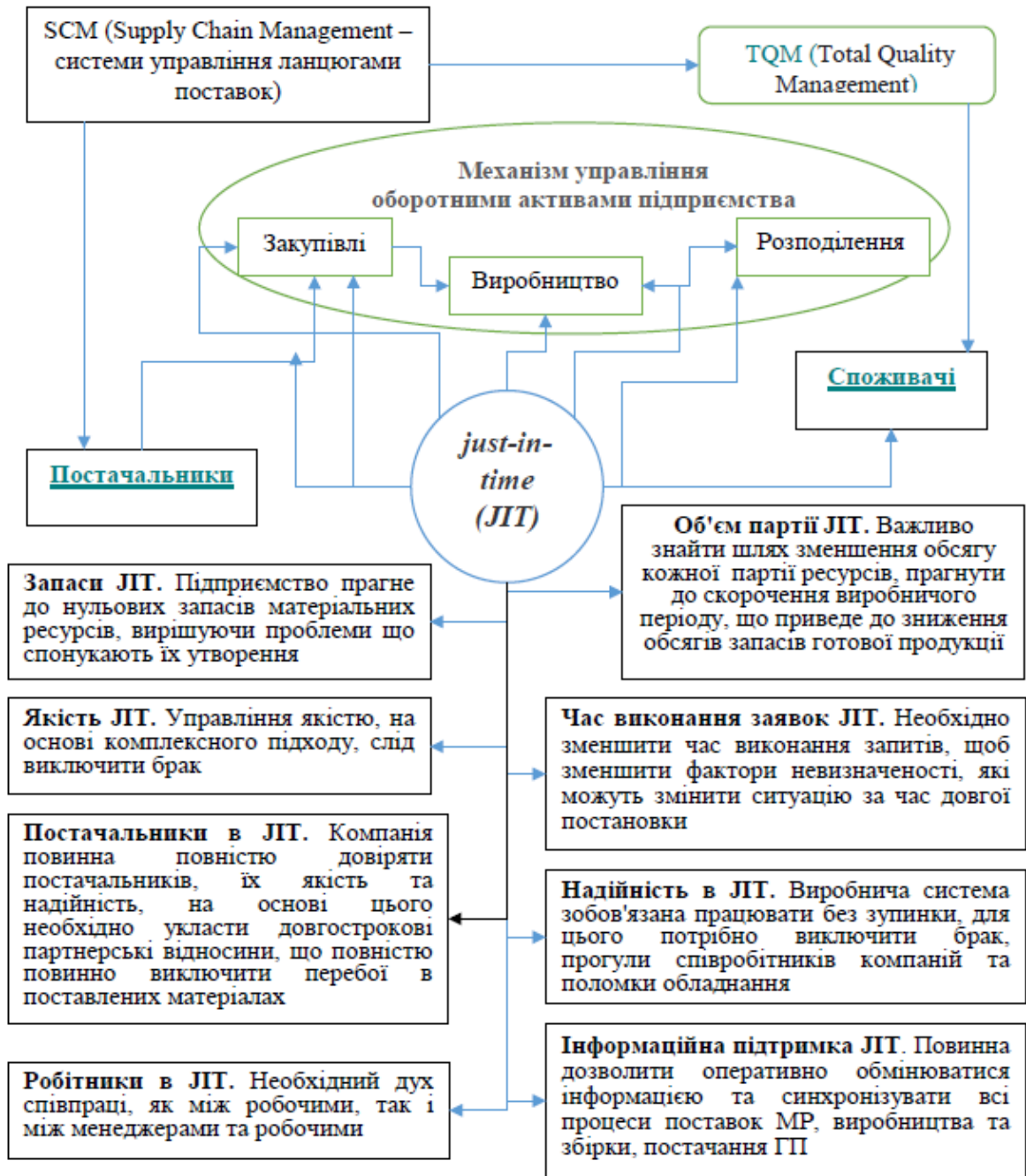

Рисунок 3.2 – Механізм управління оборотними активами

Дана система показує суттєві переваги для підприємств та власників бізнесу. Використання даної концепції дозволить підприємцю оптимізувати бізнес-процеси, забезпечити належний рівень конкурентоспроможності та загальний рівень виробничої та економічної стабільності.

3.2. Удосконалення діагностики та політики управління активами підприємства

Під час діагностичної роботи важливо забезпечити об'єктивну оцінку стану активів, що є ключовим кроком для подальшого розвитку підприємства. Проведення діагностики активів дозволяє ідентифікувати основні проблеми та знайти способи подолання негативних ситуацій, що, у свою чергу, сприяє підвищенню ефективності управління активами. Завдяки цьому підприємство може посилити свою конкурентоспроможність як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках [21].

Розглянемо модель діагностичного аналізу активів підприємства. Варто зазначити, що питання оцінки ефективності управління активами досі залишається недостатньо вивченим. У науковій літературі цій темі приділяється мало уваги, що ускладнює застосування практичних рішень.

Для діагностики важливо використовувати такі показники, які служать основою для прийняття управлінських рішень щодо управління активами. Це дозволяє забезпечити практичну цінність аналізу та уникнути невизначеності у виборі критеріїв оцінки активів та коефіцієнтів для їх аналізу. Для керівництва підприємства пріоритетним завданням є визначення ефективності управління активами, що дозволяє виявити проблемні зони та удосконалити процеси [22].

Основна мета діагностичного аналізу – здійснення комплексної оцінки ефективності управління активами. Результати аналізу допомагають керівництву своєчасно реагувати на зміни та приймати стратегічні рішення.

Обробка даних може здійснюватися вручну, частково автоматизовано або повністю автоматизовано. Найкращі результати досягаються завдяки автоматизованим системам, які забезпечують високу якість аналізу.

На початковому етапі аналізу необхідно визначити систему оціночних показників, що дозволяють детально дослідити стан активів і запропонувати заходи для запобігання помилкам, коригування відхилень, а також

формування стратегій щодо захисту підприємства від внутрішніх і зовнішніх кризових чинників.

На рисунку 3.3. можна побачити графічну модель та алгоритм діагностики активів підприємства

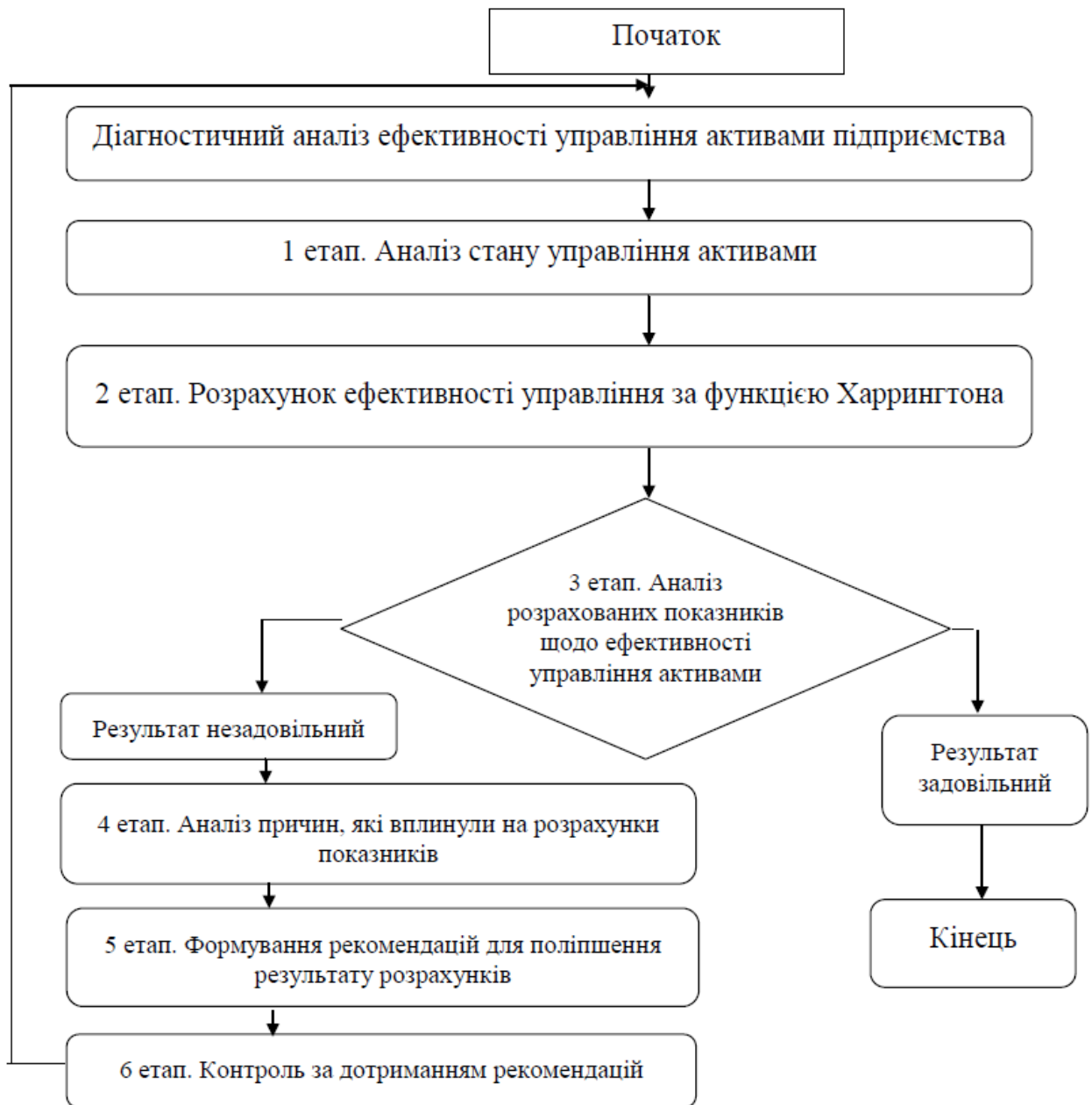

Рисунок 3.3 – Графічна модель та алгоритм діагностики активів підприємства

Стратегічне планування та управління активами є безперервним і довгостроковим процесом, який є невід’ємною частиною діяльності

підприємств та організацій. Прогнозування ключових факторів, що впливають на бізнес і операційне середовище, має вирішальне значення для прийняття зважених економічних і бізнес-рішень. Однак на практиці точне прогнозування часто є складним завданням через високий рівень невизначеності. Економічна та ділова діяльність значною мірою залежить від факторів, передбачити які повністю неможливо [28, 56].

До таких факторів належать, зокрема, оцінка вартості продуктів чи проєктів, розвиток майбутніх технологій, ціноутворення, регуляторне та політичне середовище, коливання цін на ресурси, зміни ринків та ухвалення рішень на основі цих прогнозів. Усі ці аспекти часто піддаються значним коливанням та невизначеності.

Труднощі з точністю прогнозів створюють серйозні виклики для прийняття рішень. У реальних умовах завжди існує сумнів щодо найкращого варіанту прогнозу. Фактично можна стверджувати, що через високий рівень невизначеності передбачити поведінку більшості складних систем практично неможливо [28, 56].

Існують складні системи не можуть бути точно описані простими математичними моделями. Моделі, які намагаються представити ці системи, є лише приблизними наближеннями до реальності й надзвичайно чутливими до зовнішніх впливів, змін параметрів або початкових умов. Автори попереджають, що надмірне довір'я до моделей у складних економічних системах може бути навіть шкідливим. Вони пропонують інтегрувати інформацію з різних джерел, наслідуючи підхід, застосований у системній біології, для покращення прогнозування.

Ефективна глобальна модель має враховувати відгуки від різних підмоделей, постійно вдосконалюватися та орієнтуватися на стратегічні цілі організації, включаючи вимоги зацікавлених сторін, завдання сталого розвитку й управління ризиками. У запропонованій моделі високого рівня виділено шість основних підмоделей:

1. Підмодель ринку та доходу;

2. Підмодель надійності, доступності та обслуговування (RAM);
3. Підмодель операцій та операційних обмежень;
4. Підмодель витрат;
5. Організаційна підмодель;
6. Підмодель впливу, що враховує додаткові фактори [33].

Ця структура забезпечує всебічний підхід до планування та управління активами, сприяючи зменшенню невизначеності й підвищенню ефективності ухвалення рішень. Глобальна модель стратегічного планування та управління активами представлена рисунком 3.4.

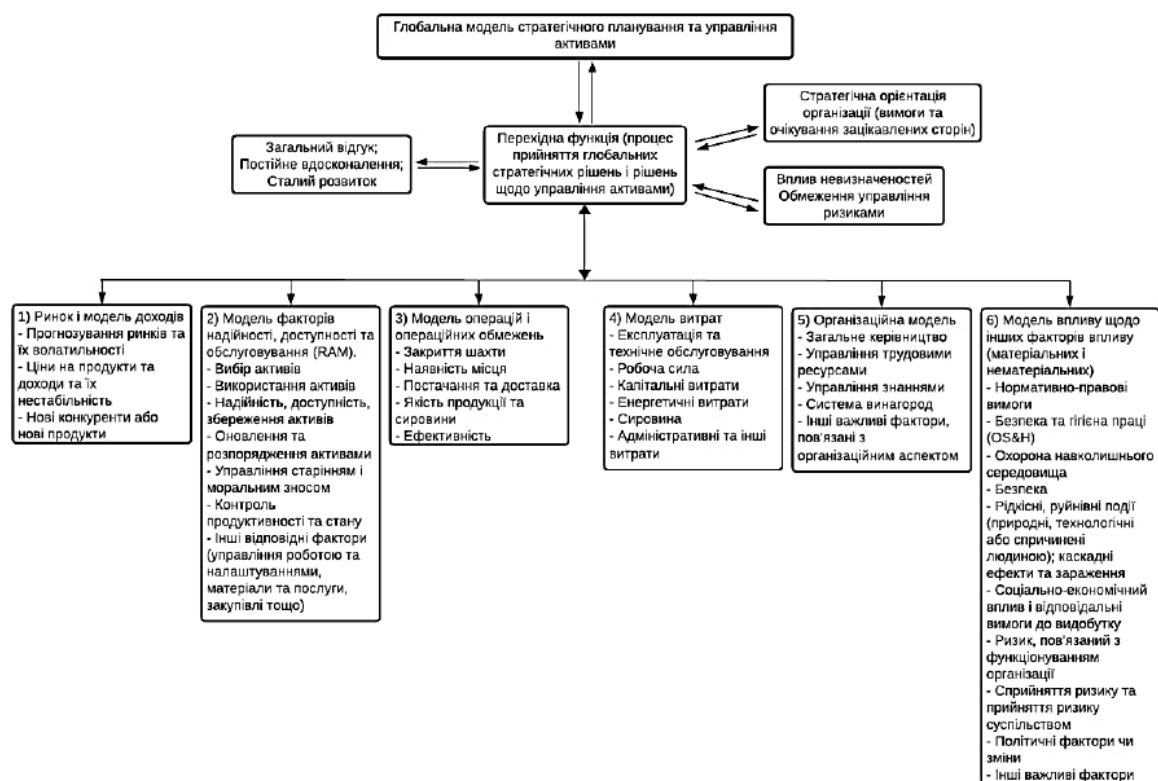

Рисунок 3.4 – Глобальна модель управління активами

Сучасні підприємства й організації функціонують у складному діловому та операційному середовищі, яке характеризується багатофакторною невизначеністю. Ця невизначеність пов'язана з впливом внутрішніх і зовнішніх чинників, таких як економічні, природні, технологічні,

організаційні, регуляторні, правові, фінансові, ринкові, а також воєнні умови. У таких умовах стратегічне планування та ефективне управління активами, засноване на міжнародно визнаних стандартах, стають критично важливими елементами діяльності організацій.

Для подолання цих викликів необхідно впроваджувати сучасні підходи та інноваційні процеси, які можуть вирішувати актуальні проблеми. Традиційні методи часто виявляються недостатньо ефективними в умовах складності та невизначеності. Запропонований у цій статті підхід до стратегічного управління активами може доповнити існуючі системи, інтегруючи їх у єдиний і цілісний процес [38].

Ця модель має низку важливих переваг:

- створення надійної інтегрованої системи прийняття рішень, що базується на науковій і технічній основі;
- підвищення стійкості, гнучкості та надійності підприємств, особливо у разі виникнення рідкісних і руйнівних сценаріїв;
- оптимізація інвестиційної рентабельності та забезпечення сталого розвитку;
- довгострокове планування для стабільного функціонування та продуктивності;
- демонстрація найкращого співвідношення ціни та якості в умовах обмежених ресурсів;
- відповідність законодавчим вимогам і міжнародним стандартам;
- поліпшення безпеки, екологічності та корпоративної репутації;
- задоволення очікувань акціонерів, персоналу та партнерів по ланцюжку постачання;
- забезпечення інтеграції принципів сталого розвитку в управління активами протягом усього їхнього життєвого циклу.

Ефективне управління активами має бути цілісним і системним, включати всі аспекти діяльності організації та враховувати взаємозв'язок між різними видами активів: фізичними, людськими, інформаційними,

нематеріальними та фінансовими. Прогалини в одній сфері не можуть бути компенсовані успіхами в іншій [38, 41].

Важливим принципом управління активами є акцент на досягненні стратегічної цінності організації, а не лише на "управлінні заради активів". Ефективне управління має орієнтуватися на комплексний вплив на бізнес. Це не просто набір інструментів і методів, а радше корпоративна культура й система організації роботи, яка спрямована на досягнення найкращих результатів у довгостроковій перспективі.

Аналіз та систематизація методів функціонування будь-якого підприємства дає змогу визначити ключові шляхи оптимізації використання основних засобів та підвищення їх фондівіддачі. До таких шляхів належать:

- технічне та технологічне вдосконалення обладнання, включаючи його модернізацію;
- підвищення потужності агрегатів;
- заміна застарілих засобів на нові, більш продуктивні та енергоефективні зразки, що дозволяють знизити витрати енергії на виробництво продукції;
- забезпечення своєчасного та якісного обслуговування обладнання, а також ремонт у міжремонтний період;
- дотримання оптимального технологічного процесу, що допомагає уникнути простоїв у роботі обладнання;
- реалізація стратегій підприємства в галузі технічного, організаційного та економічного розвитку;
- перехід від епізодичної заміни спрацьованого обладнання до системного оновлення техніко-технологічної бази взаємопов'язаних виробничих процесів;
- розширення виробничого інструментарію;
- збільшення інтенсивності використання обладнання;
- вдосконалення виробничої техніки та технології;
- максимальне задіяння наявного парку обладнання.

Підвищити ефективність використання обладнання також можливо шляхом встановлення потужніших і продуктивніших агрегатів із меншими енерговитратами.

Підвищення ефективності екстенсивного використання обладнання передбачає зменшення простоїв, скорочення часу на підготовчі та допоміжні операції, а також збільшення тривалості роботи обладнання. Цього можна досягти шляхом покращення організації виробничих процесів та впровадження заходів із розширення виробничого інструментарію. У результаті застосування раціональних методів і прийомів праці на токарних верстатах робітники зменшують витрати часу на виконання комплексу технологічних операцій.

Важливим елементом стратегії підприємства є визначення оптимального обсягу та структури оборотних активів, що має суттєвий вплив на формування джерел власних ресурсів. Належне управління оборотними коштами дозволяє підприємству акумулювати достатні внутрішні ресурси для покращення фінансово-господарської діяльності.

Розглянемо моделі стратегічного управління активами підприємства.

1. Агресивна стратегія

- Основу складає максимальне використання короткострокових джерел фінансування.
- Підходить для компаній із високою швидкістю обороту ресурсів і готовністю працювати в умовах підвищеного ризику.
- Головним недоліком є підвищена ймовірність втрати платоспроможності через сильну залежність від короткострокових фінансових зобов'язань.

2. Збалансована стратегія

- Заснована на пропорційному використанні як власного, так і позикового капіталу.
- Поєднує помірний рівень ризику з прийнятною дохідністю.

- Популярна серед компаній, що прагнуть досягти стабільності та поступового розвитку.

3. Консервативна стратегія

- Основний акцент робиться на використанні власних фінансових ресурсів.

- Забезпечує низький рівень ризиків, але водночас підвищує загальну вартість капіталу.

- Рекомендована для підприємств, які прагнуть уникати суттєвих фінансових ризиків [38].

Особливості забезпечення фінансової стійкості
 Раціональне управління оборотними активами дозволяє підтримувати стабільність компанії навіть за умов змін на ринку. Для цього необхідно виконувати такі вимоги:

- Агресивна стратегія: коефіцієнт покриття ліквідності (Кпл) має бути $\geq 0,9$.

- Збалансована стратегія: Кпл повинен дорівнювати або перевищувати 1.

- Консервативна стратегія: Кпл має бути $\geq 1,1$.

Критерії забезпечення ресурсами. Потреби підприємства в оборотних активах задовольняються за умови:

$$OA_{п} \leq OK_{ф}$$

$OA_{п}$ – загальна потреба в оборотних активах (тис. грн);

$OK_{ф}$ – сума коштів, що може бути спрямована на фінансування оборотних активів (тис. грн).

Раціональне співвідношення цих джерел фінансування є ключовим фактором у забезпеченні ефективності та стійкості фінансової політики підприємства.

Загально економічна стійкість підприємства часто оцінюється через співвідношення позикового та власного капіталу (Квп), яке відображає структуру фінансування його господарської діяльності. Оптимальним у вітчизняній практиці вважається значення Квп, що дорівнює 1, тобто рівність

позикових і власних ресурсів. Цей показник відповідає компромісній стратегії фінансування, яка характерна для більшості підприємств.

Підхід до формування структури капіталу може суттєво змінюватися залежно від галузевих особливостей і розміру підприємства. Великі компанії мають більше можливостей для диверсифікації джерел фінансування, тоді як малі підприємства частіше використовують позикові кошти через обмеженість власних ресурсів.

Критерій фінансової стійкості також враховує здатність підприємства забезпечувати потребу в оборотних активах. Ця вимога вважається виконаною за умови достатності коштів для фінансування оборотних активів, що дозволяє підтримувати стабільність операційної діяльності навіть у разі змін ринкової кон'юнктури.

Таким чином, структура капіталу повинна бути адаптована до специфіки підприємства, враховуючи його масштаб, галузеву приналежність та особливості ринкового середовища. Це забезпечить гнучкість у фінансуванні та зміцнить загальну фінансову стійкість.

Розрахунок величини кожного інтервалу здійснюється за допомогою статистичної формули:

$$h = \frac{КВП_{max} - КВП_{min}}{k}$$

де:

$КВП_{max}$ і $КВП_{min}$ – максимальне та мінімальне середнє значення коефіцієнта співвідношення позикового та власного капіталу для вибраної групи підприємств;

k – кількість інтервалів значень коефіцієнта оборотності оборотних активів.

Відповідно:

- для агресивного підходу: $K_{вп} \leq K_{впmax}$;
- для компромісного підходу: $K_{вп} \leq K_{впmin} + h$;
- для консервативного підходу: $K_{вп} \leq K_{впmin}$.

Критерій мінімізації витрат на залучення оборотних активів можна виразити через середньозважену вартість оборотного капіталу, яка прагне до мінімуму:

$$OK_{пз} \times C_{пз} + OK_{дз} \times C_{дз} + OK_{в} \times C_{в} \rightarrow \min,$$

де:

- $OK_{пз}$, $OK_{дз}$, $OK_{в}$ – обсяг оборотних активів, профінансованих відповідно за рахунок короткострокових позик, довгострокових позик і власного капіталу;
- $C_{пз}$, $C_{дз}$, $C_{в}$ – вартість фінансування цих джерел.

Дотримання зазначених критеріїв дозволяє реалізувати ефективну політику фінансування оборотних активів.

На четвертому етапі здійснюється розрахунок планових обсягів товарообороту, використовуючи коефіцієнт забезпеченості темпів сталого зростання:

$$q = r \times P_{реал} \times O_{акт} \times K_{зал},$$

де:

- q – коефіцієнт забезпеченості темпів сталого зростання;
- r – коефіцієнт реінвестування прибутку;
- $P_{реал}$ – рентабельність реалізації підприємства;
- $O_{акт}$ – коефіцієнт оборотності активів;
- $K_{зал}$ – коефіцієнт фінансової залежності.

На п'ятому етапі визначається загальна потреба в оборотних активах за допомогою економіко-математичних методів нормування. Це дозволяє розрахувати необхідний обсяг оборотних активів для наступного періоду, забезпечуючи їх оптимальне використання.

Для здійснення кореляційно-регресійного аналізу використовується залежність між обсягом оборотних активів (Y) та обсягом товарообороту (X). На основі отриманих результатів розраховується плановий обсяг оборотних активів, а також визначається загальна потреба підприємства в цих активах.

Шостий етап передбачає визначення методів фінансування оборотних активів із використанням двох підходів:

1. За коефіцієнтом оборотності оборотних активів.
2. За структурою оборотного капіталу.

При застосуванні першого підходу необхідно розрахувати коефіцієнт оборотності оборотних активів, а також проаналізувати його динаміку за кілька попередніх років. Це дозволяє виявити тенденції та визначити ефективність використання активів у поточній діяльності підприємства. Такий підхід забезпечує можливість обґрунтованого планування фінансування оборотних активів, сприяючи підвищенню фінансової стабільності та ефективності управління ресурсами.

Матриця вибору підходу до фінансування залежно від оборотності оборотних активів підприємств та темпів їх зростання представлена на рисунку 3.5.

Коефіцієнт оборотності, обороті Зміни коефіцієнту оборотності	Коефіцієнт оборотності, обороти		
	$Коб < 5,05$	$5,05 < Коб < 9,02$	$Коб > 9,02$
$ЗКоб < 0$	Консервативна	Компромісна, консервативна	Агресивна, компромісна
$ЗКоб > 0$	Консервативна, компромісна	Компромісна, агресивна	Агресивна

Рисунок 3.5— Матриця вибору підходу до фінансування залежно від оборотності оборотних активів підприємств та темпів їхнього зростання

Матриця, розроблена спеціально для підприємств торгівлі, пропонує варіанти вибору моделі фінансування оборотних активів залежно від коефіцієнта їх оборотності.

Другий підхід базується на аналізі структури оборотного капіталу, використовуючи критерій коефіцієнта забезпеченості поточної діяльності власними оборотними активами.

Згідно з цим підходом:

- для помірної політики фінансування оборотних активів коефіцієнт знаходиться в межах від 0,1 до 0,3;
- для агресивної політики його значення є меншим за 0,1;
- для консервативної політики цей показник перевищує 0,3.

Для визначення найефективнішої структури оборотного капіталу враховуються рекомендації щодо його складу за різними підходами до фінансування оборотних активів. У таблиці 3.1 наведені орієнтовні параметри рекомендованої структури оборотного капіталу для кожного з підходів, що дозволяє підприємствам обрати оптимальну модель залежно від їхніх потреб і умов ринку.

Таблиця 3. 1 - Рекомендована структура оборотного капіталу за різних підходів до фінансування оборотних активів

Підхід до фінансування оборотних активів	Діапазони коефіцієнта забезпеченості поточної діяльності власними оборотними активами	Оптимальні значення коефіцієнта забезпеченості поточної діяльності власними оборотними активами
Консервативний	0,4-1,0	0,45
Консервативно-компромісний	0,3-0,4	0,35
Компромісно-консервативний	0,2-0,3	0,25
Компромісно-агресивний	0,1-0,2	0,15
Агресивно-компромісний	0,05-0,1	0,075
Агресивний	0,0-0,05	0,025

Відповідно до даних таблиці 3.1, для кожної моделі фінансування оборотних активів визначається коефіцієнт забезпеченості поточної діяльності власними оборотними активами. На основі цього показника обирається оптимальне значення для ефективного управління фінансуванням.

Сьомий етап передбачає розрахунок структури та визначення потреби у кожному компоненті оборотного капіталу на основі обраної політики фінансування на плановий період. Після проведення розрахунків здійснюється аналіз отриманих результатів.

Восьмий етап включає визначення джерел фінансування, при цьому:

- аналізуються різноманітні варіанти залучення фінансових ресурсів для забезпечення оборотних активів;
- оцінюються переваги, недоліки та можливі ризики кожного методу фінансування.

Дев'ятий етап полягає в обґрунтуванні оптимального вибору фінансування. Для цього застосовуються наступні критерії:

- Достатність фінансування: перевірка відповідності залучених ресурсів потребам підприємства;
- Відповідність структурі активів: аналіз узгодженості фінансування з оптимальною структурою оборотних активів;
- Мінімізація витрат: оцінка способів зниження вартості залученого капіталу;
- точний розрахунок для підтвердження ефективності прийнятого рішення.

Десятий етап зосереджується на обґрунтуванні ефективності обраної політики шляхом:

- проведення порівняльного аналізу показників до і після реалізації оптимізованої стратегії;
- створення таблиць із даними, що відображають зміни ключових фінансових показників, динаміку і відхилення;
- розгляду альтернативних варіантів фінансування для обрання найбільш доцільного і вигідного рішення.

Такі кроки забезпечують обґрунтованість вибору та ефективність впровадженої політики фінансування оборотних активів.

Для забезпечення ефективного використання оборотних засобів ТОВ «ЖДТ-Сервіс» рекомендовано реалізувати наступні заходи:

1. Оптимальний розподіл оборотних засобів між різними напрямками діяльності підприємства.

2. Направлення більшої частини прибутку та коштів амортизаційного фонду на придбання нового обладнання, яке зменшить потребу у використанні оборотних засобів.

3. Створення інноваційного фонду підприємства та його систематичне поповнення для інвестування в нові технології та методи виробництва.

4. Активна взаємодія з аналогічними підприємствами за кордоном, обмін досвідом, організація спільних семінарів і співпраця між працівниками.

Впровадження цих заходів сприятиме підвищенню ефективності управління ресурсами та покращенню загальної продуктивності підприємства.

З переходом до ринкової економіки українські підприємства зіткнулися з необхідністю самостійно визначати потребу в оборотних активах і здійснювати їх управління. Однак практика показала, що існуючі методики не відповідають сучасним викликам. Відсутність ефективних механізмів управління оборотними фондами стала причиною збільшення заборгованості та браку грошових коштів. Основними проблемами стали: управління запасами, дебіторською заборгованістю, грошовими ресурсами, а також пошук джерел фінансування.

Досягти суттєвого зниження загальної потреби в оборотних активах можливо за рахунок впровадження дієвої політики управління дебіторською заборгованістю. Надмірна дебіторська заборгованість призводить до блокування власного капіталу, а її перевищення допустимого рівня може спричинити втрату ліквідності та навіть зупинку виробничих процесів.

В Україні формування моделей управління активами підприємства лише розпочався, тому доцільно зарубіжний досвід. На рисунку 3.5. розглянуто напрями варіації моделей управління активами залежно від форми їх існування.

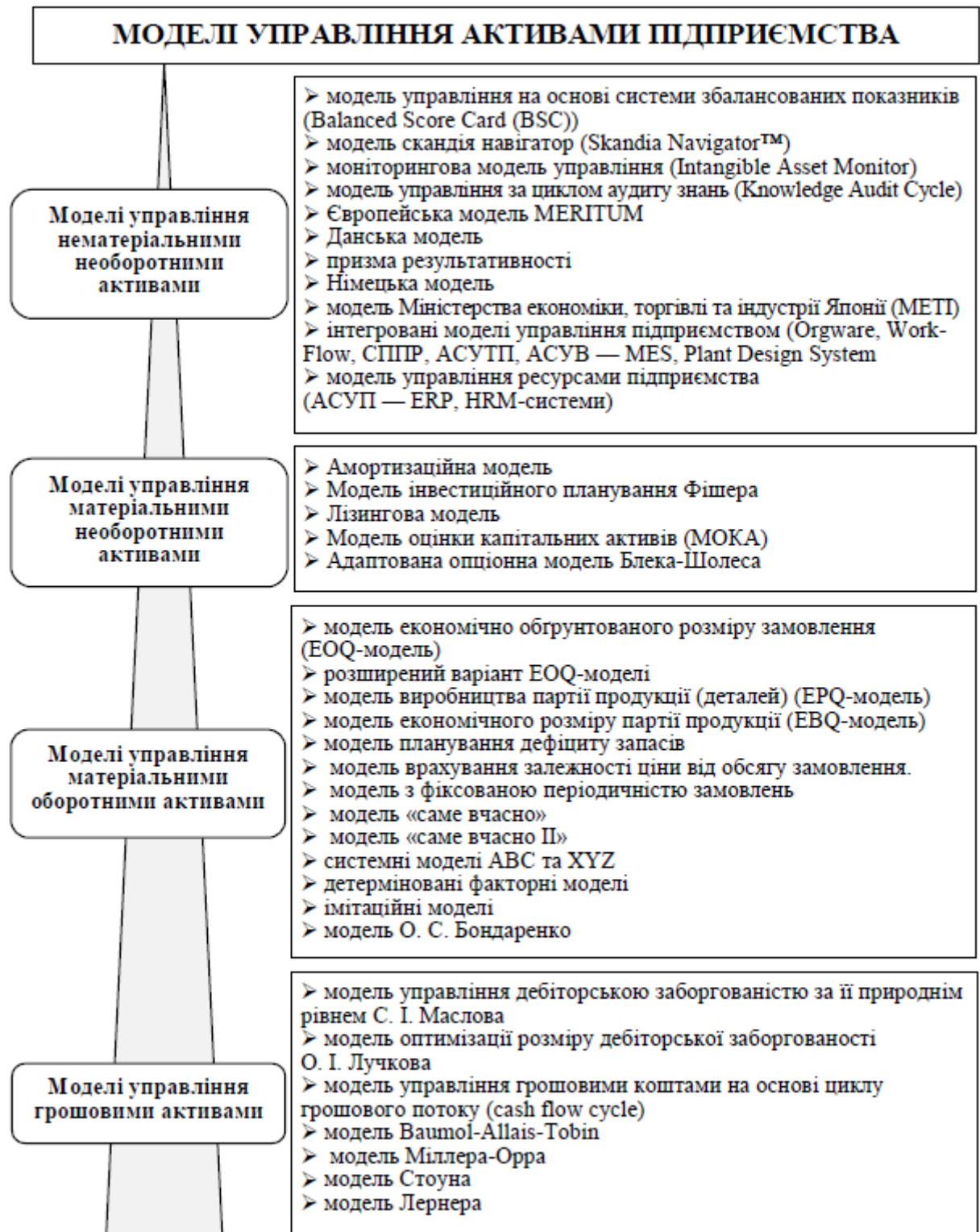

Рисунок 3.5 - Моделі управління активами підприємства

Попри вагомість проведених досліджень, специфічні умови розвитку національної економіки зумовлюють необхідність уточнення та оцінювання моделей управління активами суб'єктів господарювання. Це актуальне

питання потребує як наукового обґрунтування, так і практичного вирішення, що визначає його детальне дослідження.

На наш погляд, ефективна модель управління активами сучасного підприємства повинна:

- орієнтуватися на довгострокові стратегічні цілі підприємства як господарської системи та враховувати економічні інтереси його власників;
- відповідати різноманітним сценаріям розвитку суб'єкта господарювання, що зумовлено динамічними змінами у зовнішньому середовищі;
- забезпечувати безперервний процес формування загально корпоративної та функціональних стратегій підприємства;
- передбачати узгодженість стратегічних рішень у різних напрямках діяльності підприємства, за типами ресурсів, функціями тощо;
- демонструвати високу соціально-економічну ефективність, прозорість та оптимальну трудомісткість.

Обрати оптимальну модель управління активами підприємства є досить складним завданням. Для спрощення цього процесу пропонується восьмикритеріальна система, яка дозволяє менеджерам підприємств оцінити простоту використання, практичність і корисність кожної моделі.

У результаті проведеного дослідження встановлено, що система оцінювання моделей управління активами повинна спиратися на такі вісім критеріїв:

1. Об'єктивність: модель має бути своєчасною, раціональною та системною.
2. Практичність: враховувати всі економічні наслідки (ризики) використання в коротко- та довгостроковій перспективі відповідно до цілей підприємства.
3. Трудомісткість: оптимально витратити трудові, часові та інші ресурси.

4. Універсальність: охоплювати функціональні сфери діяльності підприємства та ієрархічні рівні управління.

5. Гнучкість: забезпечувати адаптацію до змін у внутрішньому та зовнішньому середовищі.

6. Прозорість: бути зрозумілою та зручною у використанні.

7. Релевантність: чітко відображати основну мету підприємства та пов'язані з нею цілі.

8. Економічність: базуватися на індикаторах, які легко відстежувати, не потребують значних фінансових витрат для формування, а також є зручними для аналізу та порівняння.

Таблиця 3.2 – Критеріальна оцінка моделей управління активами підприємства

Назва	Критерій, рівень значущості показника (бал)							
	1	2	3	4	5	6	7	8
Модель управління на основі системи збалансованих показників	5	5	4	5	5	4	5	5
Моніторингова модель управління	4	3	3	4	4	4	4	5
Інтегровані моделі управління підприємством	4	5	3	4	5	4	4	4
Модель капітальних активів	4	5	4	4	4	5	5	4
Модель економічно обґрунтованого розміру замовлення	4	5	4	4	4	5	5	4
Модель виробництва партії продукції (деталей)	4	5	4	4	4	5	5	4
Модель «саме вчасно»	4	5	4	4	5	5	5	4
Модель управління дебіторською заборгованістю	4	5	4	4	4	5	5	4

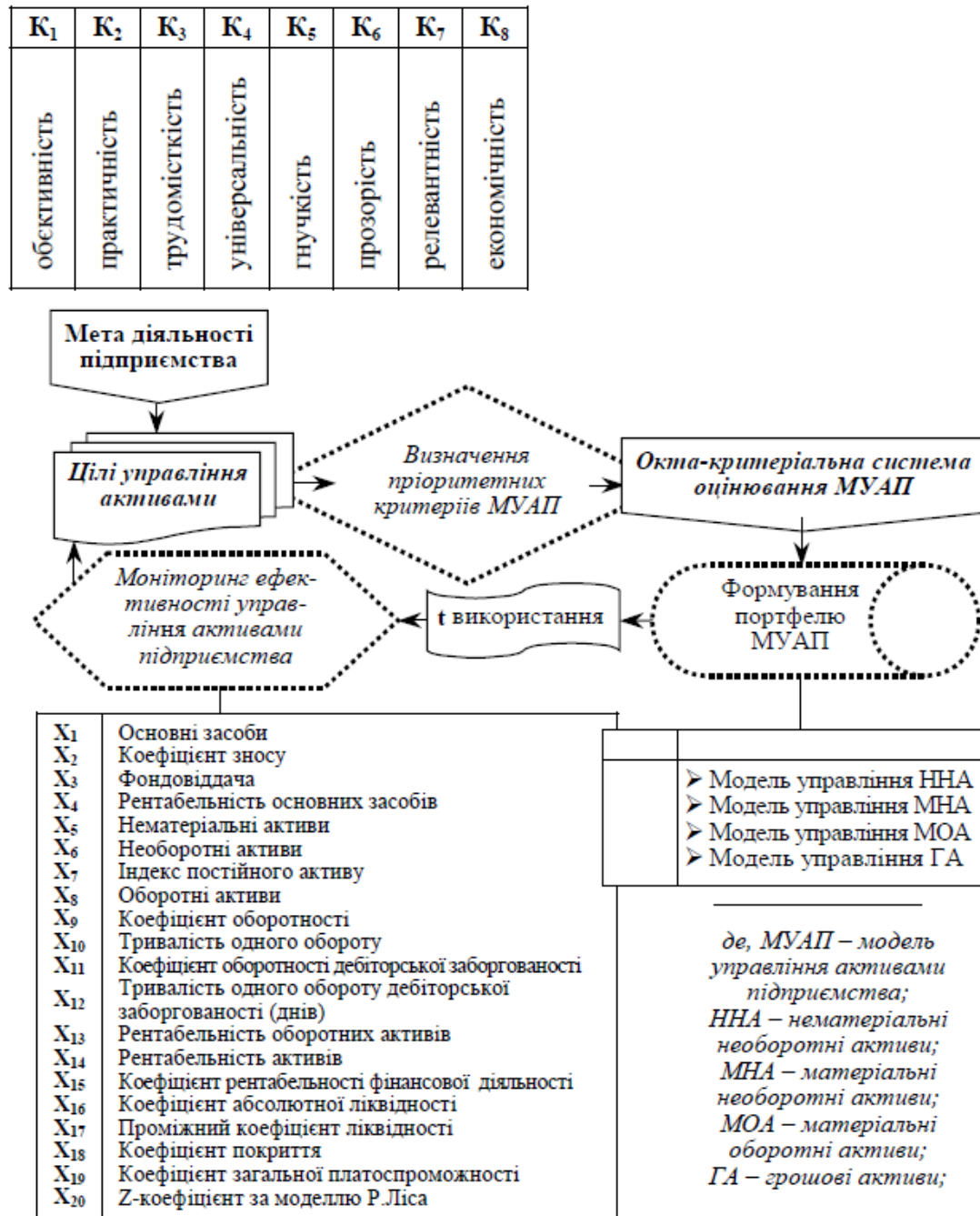

Рисунок 3.6 - Технологія обґрунтування вибору моделі управління активами підприємства

Пропонуємо у системі управління активами використовувати п'ятибальну шкалу оцінювання: 1 бал – найменш виражена ознака, яка має низький ступінь прояву; 2 бали – нехарактерна для даної моделі ознака; 3 бали – середній рівень прояву ознаки; 4 бали – ознака є притаманною для даної

моделі; 5 балів – найвираженіша ознака, яка має високий ступінь прояву. У таблиці 3.2 представлена критеріальна оцінка моделей управління активами підприємства.

Загальний вигляд обґрунтування моделі управління активами в умовах невизначеності та обмежень можна побачити на рисунку 3.6.

Використовуючи наявну технологію моделі управління активами підприємства власники бізнесу, менеджери отримують можливість підвищувати ефективність виробничої та економічної діяльності.

Для підвищення ефективності управління дебіторською заборгованістю в ТОВ «ЖДТ-Сервіс» необхідно:

- збільшувати кількість клієнтів, щоб зменшити ризик неплатежів;
- здійснювати контроль за станом рахунків клієнтів із простроченою або відтермінованою заборгованістю;
- відслідковувати співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованостей;
- надавати знижки на продукцію за умови швидкої оплати рахунків.

Ці заходи дозволять забезпечити стабільність грошових потоків і підвищити фінансову стійкість підприємства.

Одним із найпоширеніших методів інкасації дебіторської заборгованості є пропозиція знижок за оперативну оплату товарів чи послуг. Цей інструмент активно використовується багатьма підприємствами для прискорення обігу дебіторської заборгованості. Проте часто його застосовують інтуїтивно, без детальних розрахунків, що може призводити до помилок. Надання знижок за швидку оплату варто використовувати лише для постійних клієнтів, які суворо дотримуються платіжної дисципліни щодо термінів і сум.

Перспективним, хоча й менш поширеним серед вітчизняних підприємств інструментом повернення дебіторської заборгованості є факторинг, тобто продаж дебіторської заборгованості. Низька популярність цього методу пояснюється високими ризиками неповернення заборгованості в національних умовах, а також значною вартістю факторингових послуг.

Навіть за кордоном ціни на такі послуги залишаються високими, що також стримує їх поширення.

Водночас, для підвищення ефективності управління основними засобами та оборотними активами важливо зосередитися на пошуку внутрішніх резервів і можливостей для їх оптимального використання. Основним показником ефективного управління основними засобами є зростання обсягів виробництва продукції, яке свідчить про раціональне використання ресурсів і підвищення продуктивності підприємства.

Основними шляхами підвищення ефективності використання активів виробничих засобів є:

- поліпшення складу, структури та технічного стану основних засобів;
- удосконалення процесів планування, управління та організації праці й виробництва;
- зниження фондомісткості, підвищення фондовіддачі та продуктивності праці;
- розвиток матеріального і морального стимулювання праці на підприємстві.

Покращене використання активів безпосередньо сприяє підвищенню рентабельності підприємства. У той же час, неефективне використання оборотних активів і перенаправлення коштів на позапланові витрати, капітальні вкладення або ремонти, що фінансуються за рахунок спеціальних джерел, негативно позначається на ефективності та фінансовому стані підприємства. Тому необхідно забезпечити систематичний контроль за використанням оборотних активів, що є на підприємстві. Цей контроль має включати:

- перевірку зберігання та належного використання власних активів;
- перевірку правильності витрачання власних і позикових коштів;
- виявлення та ліквідацію надлишкових чи непотрібних активів;
- оцінку ефективності заходів щодо економії витрат на виробництво матеріальних цінностей і грошових коштів.

ВИСНОВКИ

Отже, для забезпечення тривалої ефективності управління активами на сучасних підприємствах необхідно створити чітко визначену стратегію управління активами. Під цим поняттям розуміється система довгострокових цілей і логіки дій у рамках управлінських процесів, спрямованих на забезпечення конкурентоспроможного рівня рентабельності активів і капіталу.

Стратегії управління активами класифікують за їх функціональним спрямуванням, серед яких виділяють:

- стратегію реструктуризації активів;
- стратегію збільшення вартості активів;
- стратегію капіталізації активів;
- стратегію консолідації активів;
- стратегію диверсифікації активів.

Процес формування стратегії управління активами базується на виконанні послідовних етапів, які забезпечують комплексний підхід до досягнення встановлених цілей.

Ефективно побудована стратегія управління активами сприяє не лише зростанню прибутку, але й відкриває нові можливості для самофінансування економічного розвитку підприємства. Це особливо актуально в умовах макроекономічної нестабільності, коли зниження залежності від кредитних ресурсів стає критично важливим. Таким чином, реалізація такої стратегії має стратегічну цінність у загальній системі управління активами підприємства.

Базою дослідження було обрано ТОВ «ЖДТ-Сервіс». ТОВ «ЖДТ-Сервіс» – компанія, яка спеціалізується на ремонті, обслуговуванні та модернізації залізничного транспорту і обладнання. Основна мета підприємства – забезпечення безперебійної роботи рухомого складу та залізничної інфраструктури шляхом надання високоякісних послуг.

Аналізуючи фінансову стійкість ТОВ «ЖДТ-Сервіс» за 2021-32023 роки варто зауважити, що Коефіцієнт автономії має позитивну динаміку, що свідчить про зростання частки власного капіталу у фінансуванні діяльності. Коефіцієнт фінансової залежності поступово знижується, що є позитивним фактором. Коефіцієнт забезпечення власними оборотними коштами знижується у 2023 році, що може свідчити про недостатнє фінансування оборотних активів власними коштами. Рентабельність продажів у 2023 році покращилась до 13.94%, що свідчить про ефективніше використання доходів. Аналізуючи необоротні активи проаналізуємо більш детально основні засоби. У 2022 році основні засоби зменшились на 260,5 тис. грн порівняно з 2021 роком. У 2023 році основні засоби зросли на 5487,3 тис. грн порівняно з 2022 роком. Аналізуючи знос варто відмітити, що у 2022 році знос збільшився на 291,5 тис. грн (91,6%). У 2023 році знос збільшився на 413,2 тис. грн (67,8%).

Далі більш детально варто розглянути оборотні активи. Так, запаси зросли на 1213,7 тис. грн у 2022 році (+84,0%) та зменшились на 734,7 тис. грн у 2023 році (-27,6%). Поточна дебіторська заборгованість: збільшилась у 2022 році на 436,7 тис. грн (+6,5%), у 2023 році зросла ще на 449,5 тис. грн (+6,3%). Гроші та їх еквіваленти: даний Показник змінився з -26,1 тис. грн у 2021 році до 29,6 тис. грн у 2022 році (+55,7 тис. грн). У 2023 році відбулося значне зростання на 488,2 тис. грн (+1650%). чистий дохід від реалізації продукції: у 2022 році зменшився на 12693,4 тис. грн (-56,9%), у 2023 році зріс на 16382,4 тис. грн (+170,1%). Інші доходи з'явилися у 2023 році (700,0 тис. грн). Собівартість реалізації: зменшилась у 2022 році на 10671,1 тис. грн (-60,7%), у 2023 році зросла на 12461,1 тис. грн (+180,3%). Інші витрати: у 2022 році збільшились на 177,8 тис. грн (+13,5%), у 2023 році зросли на 1418,5 тис. грн (+94,6%).

Аналізуючи прибуток стан ТОВ «ЖДТ – Сервіс» варто відмітити, що фінансовий результат до оподаткування у 2022 році зменшився на 2200,1 тис. грн (-64,3%), у 2023 році збільшився на 3202,8 тис. грн (+262,6%). Чистий

прибуток у 2022 році зменшився на 1804,1 тис. грн (-64,4%), у 2023 році зріс на 2626,3 тис. грн (+262,5%).

Отже, незважаючи на зниження доходів і прибутків у 2022 році, у 2023 році компанія значно покращила фінансові результати, що може свідчити про ефективність стратегій відновлення. Тому в подальшій діяльності ТОВ «ЖДТ-Сервіс» варто звернути увагу на наступні заходи:

1. Оптимізація зобов'язань: зменшити обсяг поточної заборгованості, особливо за кредитами та зобов'язаннями з оплати праці.
2. Диверсифікація доходів: активніше розвивати інші джерела доходів, які вже з'явилися у 2023 році.
3. Інвестиції: продовжити оновлення основних засобів для забезпечення конкурентоспроможності.
4. Управління витратами: контролювати собівартість реалізації для підтримання рентабельності.

аналізуючи ліквідність ТОВ «ЖДТ-сервіс» варто відмітити, що Коефіцієнт покриття зберігає позитивні значення, але у 2023 році спостерігається його зниження до 1.21, що вказує на зменшення здатності компанії покривати поточні зобов'язання оборотними активами. Швидка ліквідність також демонструє тенденцію до зниження у 2023 році (0.99), що свідчить про погіршення короткострокової платоспроможності. Абсолютна ліквідність покращилася у 2023 році (до 0.0602), вказуючи на збільшення частки ліквідних коштів.

Аналізуючи фінансову стійкість ТОВ «ЖДТ-Сервіс» за 2021-2023 роки варто зауважити, що Коефіцієнт автономії має позитивну динаміку, що свідчить про зростання частки власного капіталу у фінансуванні діяльності. Коефіцієнт фінансової залежності поступово знижується, що є позитивним фактором. Коефіцієнт забезпечення власними оборотними коштами знижується у 2023 році, що може свідчити про недостатнє фінансування оборотних активів власними коштами. Рентабельність продажів у 2023 році покращилась до 13.94%, що свідчить про ефективніше використання доходів.

Найбільші виклики для ТОВ «ЖДТ-Сервіс» спостерігалися у 2022 році, що, ймовірно, пов'язано із зовнішніми або внутрішніми кризовими факторами.

У 2023 році помітні позитивні зміни, зокрема скорочення тривалості обороту активів та підвищення їх рентабельності.

У своїй подальшій діяльності ТОВ «ЖДТ-Сервіс» рекомендується:

1. Посилити контроль за дебіторською заборгованістю для стабільного зниження її тривалості.
2. Оптимізувати використання основних засобів для підвищення фондоддачі.
3. Забезпечити більшу частку власних коштів у фінансуванні матеріальних запасів для зменшення фінансових ризиків.

Основними шляхами підвищення ефективності використання активів виробничих засобів є:

- поліпшення складу, структури та технічного стану основних засобів;
- удосконалення процесів планування, управління та організації праці й виробництва;
- зниження фондомісткості, підвищення фондоддачі та продуктивності праці;
- розвиток матеріального і морального стимулювання праці на підприємстві.

На наш погляд, ефективна модель управління активами сучасного підприємства повинна:

- орієнтуватися на довгострокові стратегічні цілі підприємства як господарської системи та враховувати економічні інтереси його власників;
- відповідати різноманітним сценаріям розвитку суб'єкта господарювання, що зумовлено динамічними змінами у зовнішньому середовищі;
- забезпечувати безперервний процес формування загально корпоративної та функціональних стратегій підприємства;

- передбачати узгодженість стратегічних рішень у різних напрямках діяльності підприємства, за типами ресурсів, функціями тощо;
- демонструвати високу соціально-економічну ефективність, прозорість та оптимальну трудомісткість.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аксенко В. С. Обґрунтування вибору заходів спрямованих на підвищення ефективності управління оборотними активами підприємства. Сучасні інструменти управління корпоративними фінансами: матеріали науково-практичної інтернет-конференції. 2023.
2. Аксенко В. С. Прогнозування оборотних активів підприємства як інструмент ефективного управління ними. Молодіжний економічний вісник ХНЕУ ім. С. Кузнеця. 2023.
3. Алексеев І. В. Поняття «оборотних активів» підприємства як економічної категорії. Економічний простір. 2012. № 42. С. 133–137с.
4. Андрійчук В. Г. Економіка аграрних підприємств. Підруч. Київ: КНЕУ, 2002. 624 с.
5. Бабій О., Койнак В. Сучасні проблеми та перспективи управління активами підприємств. Економіка та суспільство, 2024, вип 59. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3403>
6. Баранова В.Г., Гоцуляк С.М. Теоретичні засади управління оборотним капіталом. Вісник соціально-економічних досліджень. – Одеса: ОДЕУ, 2008. № 30. С. 32–36.
7. Безус П. І., Безус А.М., Кальний С.В. Фінансовий менеджмент: навч. посіб. Київ: АМУ. 2014. 212 с.
8. Безбородова Т. В., Даншина Т. В. Управління оборотними коштами підприємств. Інвестиції: практика та досвід. 2017. №1. С. 59–62. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ipd_2017_1_13
9. Берест М. М. Фінансовий аналіз: навч. посіб. Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2017. 164 с. URL: <http://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/18549>
10. Бірюченко С. Ю., Кос А.М. Управління оборотними активами як складовою потенціалу підприємства. Тези V Міжнародної науково - практичної конференції «Формування ефективної моделі розвитку

підприємства в умовах ринкової економіки», м. Житомир, 2 -3 листопада 2017 р. С. 129–132.

11. Бланк І.О., Ситник Г.В. Управління фінансами підприємств: підручник. Київ: КНЕУ, 2006. 780 с.

12. Болгар Т.М., Кальченко А.О. Шляхи підвищення ефективності управління оборотними активами підприємства. Економіка та суспільство, 2018, №14. С. 765-771.

13. Бровко Л.І., Ітерман Г.А. Політика управління необоротними активами підприємства. Облікова, фінансова та управлінська діяльність: кол. Монографія. ДДАЕУ. Дніпро: АРТ Пороги, 2020. С.151-161.

14. Бровко Л. І. Оптимізація оборотних активів та їх вплив на діяльність підприємства. Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 2. С. 16-22. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/2_2021/5.pdf

15. Бондаренко О.С. Методологічні основи управління оборотними активами підприємств. Інвестиції практика та досвід. 2008. № 4. С. 40–44.

16. Вареник В.М., Євтушенко Я.С. Діагностичний аналіз ефективності управління активами. Східна Європа: економіка, бізнес та управління. 2018. Вип 1(12). С. 117-122.

17. Васьківська К. В., Сич О.А. Фінансовий менеджмент: навч. посібник. Львів. 2017. 234 с.

18. Власова Н.О. Управління оборотними активами в підприємствах роздрібної торгівлі: монографія. Харків: ХДУХТ, 2014. 258 с.

19. Гаватюк Л.С., Пілат А.К. Удосконалення механізму управління оборотними активами як умова ефективного функціонування підприємств. Вісник Хмельницького національного університету. 2022, №1. С. 189-194.

20. Гайдучок Т., Вітер С., Абрамова І. Сучасні підходи до оцінки запасів за національними та міжнародними стандартами в системі управління оборотними активами. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління. 2024, №14. URL: <https://reicst.com.ua/pmt/article/view/2024-14-09-02>

21. Грінченко Р. В. Концептуальні засади управління діяльністю підприємств як складова формування їх конкурентоспроможності. Теоретичні, методологічні та практичні аспекти конкурентоспроможності підприємств : монографія. Одеса : Атлант, 2017. С. 139–149.

22. Дехтяр Н.А., Дейнека О.В., Черноус Т.М. Управління оборотними активами підприємства. Економіка і суспільство. 2017, Вип. 8. С. 572-578. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/8_ukr/97.pdf

23. Домбровська Н. Р. Економічна квінтесенція та класифікація оборотних активів підприємства. Глобальні та національні проблеми економіки. 2017. №17. С. 820– 825. URL: <http://global-national.in.ua/archive/17-2017/166.pdf>

24. Донін Є. О. Особливості сучасних підходів щодо специфіки класифікації оборотних активів підприємства. Економіка і організація управління. 2018. №1 (29). С. 75–85.

25. Дробишева О. О. Роль оборотних засобів у виробничому процесі підприємства. Економіка та управління підприємствами. Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. 2016. №2. С. 19–24. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/evzdia_2016_2_5

26. Єгорова О. В., Дорогань-Писаренко Л. О., Тютюнник Ю. М. Економічний аналіз: навч. посіб. Полтава : РВВД ПДАА, 2018. 290 с. URL: https://duikt.edu.ua/uploads/l_2055_76533475.pdf

27. Єпіфанова І.Ю., Джеджула В.В. Фінансовий аналіз та звітність: практикум. Вінниця: ВНТУ. 2017. 143 с.

28. Журавльова І. В. Фінансова стратегія: навч. посіб. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2019. 183 с. URL: <http://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/25293>

29. Журавльова І. В. Фінансовий менеджмент: навч. посіб. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2017. 207 с. URL: <http://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/21093>

30. Зянько В.В., Єпіфанова І.Ю. Фінансовий аналіз та звітність: практикум для студ. спец. «Менеджмент організацій». Вінниця: ВНТУ, 2008. 83с.
31. Камінська І.М., Дорош В.Ю., Ковальчук А.Ю. Активи підприємства: морфологічний аналіз категорії, склад та класифікація. Економічний форум. 2019. №1 (3). С. 136-143.
32. Каціман С.О., Шаманська О.І. Вдосконалення системи управління активами підприємства. Глобальні та національні проблеми. 2017. Вип.20. С 357-361.
33. Канцедаль Н. Ю., Клімович І. М., Ганін В. І. Окремі питання управління оборотними активами підприємства. Економіка та держава. 2019. №11. С. 103– 107. URL: <http://www.economy.in.ua/?op=1&z=4448&i=20>
34. Касапова І. С. Дослідження економічної сутності категорії – «оборотний капітал». Вісник соціально-економічних досліджень: зб. наук. праць. Одеса: Одеський національний економічний університет. 2016. № 2 (61). С. 228–234. URL: <http://vsed.oneu.edu.ua/collections/2016/61/pdf/228-234.pdf>
35. Кобеля М. Аналіз структури і динаміки розвитку підприємств з державною участю. Проблеми і перспективи економіки та управління. 2021. № 2(26), С. 190–201. URL: <http://ppeu.stu.cn.ua/article/view/244369>
36. Ковальчук Н. О., Федішин М. П., Жаворонок А. В. Ліквідність як критерій оптимізації структури оборотних активів підприємства. Економіка. Фінанси. Право. 2019. № 11/1. С. 16-19.
37. Коробов М. Я. Фінансово-економічний аналіз діяльності підприємств: навч. посіб. Київ, Знання, 2010, 378 с.
38. Кравченко О.А. Удосконалення класифікації стратегій управління поточними активами підприємства. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія Економіка і менеджмент. 2019. Вип 35. С.73-79.

39. Крамаренко, Г. О., Чорна О.Є. Фінансовий менеджмент. Київ: Центр навчальної літератури, 2006. 520 с.
40. Кремень О.І., Мосійчук Р.Л., Кремень В.М. Комплексний аналіз ефективності управління активами підприємства. Бізнесінформ, 2020. №8. С. 202-210.
41. Колодізєв О. М., Азізова К. М. Управління оборотними активами промислових підприємств: сучасні підходи. Економіка та суспільство. 2021. Вип. 23. URL: <http://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/25388>
42. Круш П.В., Капітал, основні та оборотні засоби підприємства: навчальний посібник. Київ. Центр учбової літератури. 2008. 328с.
43. Кубецька О.М., Остапенко Т.М., Палешко Я.С. Управління оборотними активами підприємства в особливих умовах. Бізнес інформ, 2022, №8. С. 159-165.
44. Купріна Н. М., Ступницька Т. М., Антонюк О. П., Величко О. М. Сучасні аспекти фінансового аналізу оборотних активів підприємства. Економіка харчової промисловості. 2021. Т. 13, Вип. 3. С. 46– 55.
45. Лебедева А. М. Методичні аспекти аналізу ефективності використання оборотних активів підприємства. Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. 2015. №1. С. 67–76. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/uazt_2015_1_9
46. Левкович О. В., Черновіл М. С. Управління оборотними активами промислових підприємств в сучасних умовах. Ефективна економіка. 2023. №1. URL: <https://www.nayka.com.ua/index.php/ee/article/view/1035>
47. Лисьнюкова Н.М., Захарчук В.Ю. Підвищення ефективності управління оборотними активами підприємства. Приазовський економічний вісник. 2018. Вип. 5(10). С. 354-358.
48. Лотюк М.В. Управління активами підприємства. Економічні студії. 2017, №1 (14). С.62-66.

49. Лубкей Н. П., Крамарчук С. П. Система управління оборотними активами підприємства. Інфраструктура ринку. 2018. №22. С. 86–91. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2018/22_2018_ukr/16.pdf
50. Лучко М. Р., Жукевич С.М., Фаріон А.І. Фінансовий аналіз: навч. посіб. Тернопіль: ТНЕУ, 2016. 302 с.
51. Мамонтова Н. А., Іщук О. С. Взаємозв'язок коефіцієнтів ліквідності та модель їх оптимізації. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка». 2016. № 3 (31). С. 37–41.
52. Мартінович В.Г., Носань Н.С. Сутність та генезис економічної категорії «оборотний капітал підприємства». Електронне наукове фахове видання «Глобальні та національні проблеми економіки». Миколаївський національний університет ім. В.О. Сухомлинського. 2017. Вип. №15. С. 272–275. URL: <http://global-national.in.ua/issue-15-2017/23-vipusk-15-lyutij-2017-r/2774>
53. Мордань Є.Ю., Сумченко А. О. Методичний підхід до побудови системи управління оборотними активами підприємства. Вісник Сумського державного університету. Серія Економіка. 2019. № 4. С. 24-34. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VSU_ekon_2019_4_5
54. Поддєрьогін А. М., Бабяк Н. Д., Білик М. Д. Фінансовий менеджмент : підручник. 2-ге вид., перероб. Київ: КНЕУ, 2017. 534 с. URL: <https://ir.kneu.edu.ua:443/handle/2010/23580>
55. Поважний О. С., Кармазіна Н.О., Кваша Ю.В. Особливості визначення сутності та складу поняття «оборотні активи». Економічний простір, 2008. №12/2. С. 41–52с.
56. Пюро Б.І., Шірінян Л.В. Стратегія управління активами підприємства. Вчені записки ТНУ ім. В.І. Вернадського. Економіка і управління. 2018. Том 29 (68). С. 78-82.

57. Рудь І. Ю., Позняк О.В. Управління оборотними активами підприємства. Електронний науково-практичний журнал «Інфраструктура ринку». 2018. № 25. С.759–763.
58. Савінова А.В. Управління оборотними активами підприємства: теоретичний аспект. Вісник НТУ «ХПІ». 2017. №54 (1257). С. 134-137.
59. Серік Ю. В. Управління оборотними активами підприємства. Менеджмент, теорія та практика. 2013. № 4. С. 70–75.
60. Соколенко В. В., Ємельянов О.Ю. Теоретичні засади організації управління оборотними коштами підприємств. Тези конференції Молодіжної наукової ліги «Теоретичне та практичне застосування результатів сучасної науки», м. Львів, 1 грудня 2020 р. С. 124–125.
61. Стратійчук В.М. Вдосконалення класифікації оборотних активів як об'єкта стратегічного управління. Глобальні та національні проблеми економіки. 2018. № 22. С. 565-569. URL: <http://global-national.in.ua/issue-22-2018/30-vipusk>
62. Тарасюк Д. С. Проблеми та перспективи стратегічного управління нематеріальними активами. URL: <http://libfor.com/index.php?newsid=13> (дата звернення: 31.10.24)
63. Титенко Л. В., Гура І.В. Удосконалення механізму управління оборотними активами підприємства. Тези ІІ Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Соціально-економічні проблеми сучасності», м. Маріуполь, 15 червня 2018 р. С. 107–111.
64. Чуприна Х., Валяєв О. Деркач А. Удосконалення системи управління оборотними активами підприємства на базі концепції Just-in-time. Економіка та суспільство. 2021. Вип. 26. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/391>
65. Швець Ю.О. Управління оборотними активами підприємств / Ю.О. Швець, А.В. Скворцова. Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Серія: Економіка і менеджмент. 2015. № 13. С. 127–130.

ДОДАТКИ

VADYM DOBROVOLSKYI

Assets of the enterprise and ways to improve the efficiency of their use.docx

 Central Ukrainian National Technical University

Document Details

Submission ID

trn:oid::2945:255190542

Submission Date

Dec 30, 2024, 12:47 AM GMT+2

Download Date

Dec 30, 2024, 1:23 AM GMT+2

File Name

DOBROVOLSKYI VADYM EP-23M Assets of the enterprise and ways to improve the efficiency of docx

File Size

1.8 MB

79 Pages

12,140 Words

86,945 Characters

25% Overall Similarity

The combined total of all matches, including overlapping sources, for each database.

Filtered from the Report

- Bibliography
- Quoted Text
- Cited Text
- Small Matches (less than 8 words)

Exclusions

- 3 Excluded Matches

Top Sources

- 16% Internet sources
- 1% Publications
- 20% Submitted works (Student Papers)

Додаток 2
до Національного положення (стандарту)
бухгалтерського обліку
25 "Спрощена фінансова звітність" (пункт 4 розділу I)

Фінансова звітність мікропідприємства

ДОКУМЕНТ ПРИЙНЯТО

Підприємство	Дата(рік,місяць,число)	Коди
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ЖДТ-СЕРВІС"	за ЄДРПОУ	2021 01 01
Територія ДОНЕЦЬКА	за КОАТУУ	43209864
Організаційно-правова форма господарювання Товариство з обмеженою відповідальністю	за КОПФГ	1412600000
Вид економічної діяльності Ремонт і технічне обслуговування інших транспортних засобів	за КВЕД	240
Середня кількість працівників, осіб 7		33.17
Одиниця виміру: тис. грн. з одним десятковим знаком		
Адреса, телефон вулиця Житомирська, буд. 31, м. КОСТЯНТИНІВКА, ДОНЕЦЬКА обл., 85106, УКРАЇНА		0660048186

1. Баланс на 31 грудня 2020 р. Форма № 1-мс Код за ДКУД 1801006

Актив	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Основні засоби :	1010	124,4	868,2
первісна вартість	1011	127,7	931,5
знос	1012	(3,3)	(63,3)
Інші необоротні активи	1090	-	-
Усього за розділом I	1095	124,4	868,2
II. Оборотні активи			
Запаси	1100	13,9	2 462,2
Поточна дебіторська заборгованість	1155	1,7	559,3
Гроші та їх еквіваленти	1165	64,4	355,0
Інші оборотні активи	1190	3,1	543,1
Усього за розділом II	1195	83,1	3 919,6
Баланс	1300	207,5	4 787,8

Пасив	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Капітал	1400	200,0	200,0
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	(89,9)	752,5
Неоплачений капітал	1425	(-)	(-)
Усього за розділом I	1495	110,1	952,5
II. Довгострокові зобов'язання, цільове фінансування та забезпечення	1595	-	-
III. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	1600	-	-
Поточна кредиторська заборгованість за:			
товари, роботи, послуги	1615	49,8	355,5
розрахунками з бюджетом	1620	18,7	321,1
розрахунками зі страхування	1625	4,7	-
розрахунками з оплати праці	1630	17,1	-2,5
Інші поточні зобов'язання	1690	7,1	3 161,2
Усього за розділом III	1695	97,4	3 835,3
Баланс	1900	207,5	4 787,8

2. Звіт про фінансові результати
за Рік 2020

Форма № 2-мс
Код за ДКУД

1801007

Стаття	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	4 369,6	106,2
Інші доходи	2160	2,7	0,1
Разом доходи (2000 + 2160)	2280	4 372,3	106,3
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(2 624,9)	(104,7)
Інші витрати	2165	(739,8)	(91,5)
Разом витрати (2050 + 2165)	2285	3 364,7	196,2
Фінансовий результат до оподаткування (2280 – 2285)	2290	1 007,6	(89,9)
Податок на прибуток	2300	(165,2)	(-)
Витрати (доходи), які зменшують (збільшують) фінансовий результат після оподаткування	2310	-	-
Чистий прибуток (збиток) (2290 – 2300 – (+) 2310)	2350	842,4	(89,9)

Керівник

(підпис)

Головний бухгалтер

(підпис)

ЕП БОРЩОВ
СТАНІСЛАВ
АНАТОЛІЙОВИЧ

ЕП ШЕВЧЕНКО
ГАННА
МИКОЛАЇВНА

БОРЩОВ СТАНІСЛАВ АНАТОЛІЙОВИЧ

ШЕВЧЕНКО ГАННА МИКОЛАЇВНА

(ініціали, прізвище)

(ініціали, прізвище)

Додаток 2
до Національного положення (стандарту)
бухгалтерського обліку
25 "Спрощена фінансова звітність" (пункт 4 розділу І)

Фінансова звітність мікропідприємства

ДОКУМЕНТ ПРИЙНЯТО

Підприємство	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ЖДТ-СЕРВІС"	Дата(рік,місяць,число)	2023	01	01
Територія	ДОНЕЦЬКА	за ЄДРПОУ	43209864		
Організаційно-правова форма господарювання	Товариство з обмеженою відповідальністю	за КАТОТТГ	1	UA141200700100858	43
Вид економічної діяльності	Ремонт і технічне обслуговування інших транспортних засобів	за КОПФГ		240	
Середня кількість працівників, осіб	13	за КВЕД		33.17	
Одиниця виміру:	тис. грн. з одним десятковим знаком				
Адреса, телефон	вулиця Житомирська, буд. 31, м. КОСТЯНТИНІВКА, ДОНЕЦЬКА обл., 85106, УКРАЇНА				0660048186

1. Баланс на
на 31 грудня 2022 р.

Форма № 1-мс

Код за ДКУД 1801006

Актив	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Основні засоби :	1010	1 391,5	1 131,0
первісна вартість	1011	1 709,8	1 740,8
знос	1012	(318,3)	(609,8)
Інші необоротні активи	1090	-	-
Усього за розділом I	1095	1 391,5	1 131,0
II. Оборотні активи			
Запаси	1100	1 444,4	2 658,1
Поточна дебіторська заборгованість	1155	6 745,8	7 182,5
Гроші та їх еквіваленти	1165	-26,1	29,6
Інші оборотні активи	1190	12,8	138,3
Усього за розділом II	1195	8 176,9	10 008,5
Баланс	1300	9 568,4	11 139,5

Пасив	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Капітал	1400	275,0	275,0
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	3 531,5	4 531,4
Неоплачений капітал	1425	(-)	(-)
Усього за розділом I	1495	3 806,5	4 806,4
II. Довгострокові зобов'язання, цільове фінансування та забезпечення	1595	-	-
III. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	1600	500,0	303,0
Поточна кредиторська заборгованість за:			
товари, роботи, послуги	1615	3 498,5	2 658,1
розрахунками з бюджетом	1620	1 580,5	1 749,1
розрахунками зі страхування	1625	25,6	36,4
розрахунками з оплати праці	1630	96,2	141,2
Інші поточні зобов'язання	1690	61,1	1 445,3
Усього за розділом III	1695	5 761,9	6 333,1
Баланс	1900	9 568,4	11 139,5

2. Звіт про фінансові результати
за **Рік 2022**

Форма № 2-мс

Код за ДКУД

1801007

Стаття	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	9 631,6	22 325,0
Інші доходи	2160	-	-
Разом доходи (2000 +2160)	2280	9 631,6	22 325,0
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(6 912,9)	(17 584,0)
Інші витрати	2165	(1 499,3)	(1 321,5)
Разом витрати (2050 +2165)	2285	(8 412,2)	(18 905,5)
Фінансовий результат до оподаткування (2280 – 2285)	2290	1 219,4	3 419,5
Податок на прибуток	2300	(219,5)	(615,5)
Витрати (доходи), які зменшують (збільшують) фінансовий результат після оподаткування	2310	-	-
Чистий прибуток (збиток) (2290 – 2300 – (+) 2310)	2350	999,9	2 804,0

Керівник

(підпис)

Головний бухгалтер

(підпис)

ЕП БОРЩОВ
СТАНІСЛАВ
АНАТОЛІЙОВИЧ
ШЕВЧЕНКО
ГАННА
МИКОЛАІВНА

БОРЩОВ СТАНІСЛАВ АНАТОЛІЙОВИЧ

(ініціали, прізвище)

Шевченко Ганна Миколаївна

(ініціали, прізвище)

¹ Кодифікатор адміністративно-територіальних одиниць та територій територіальних громад